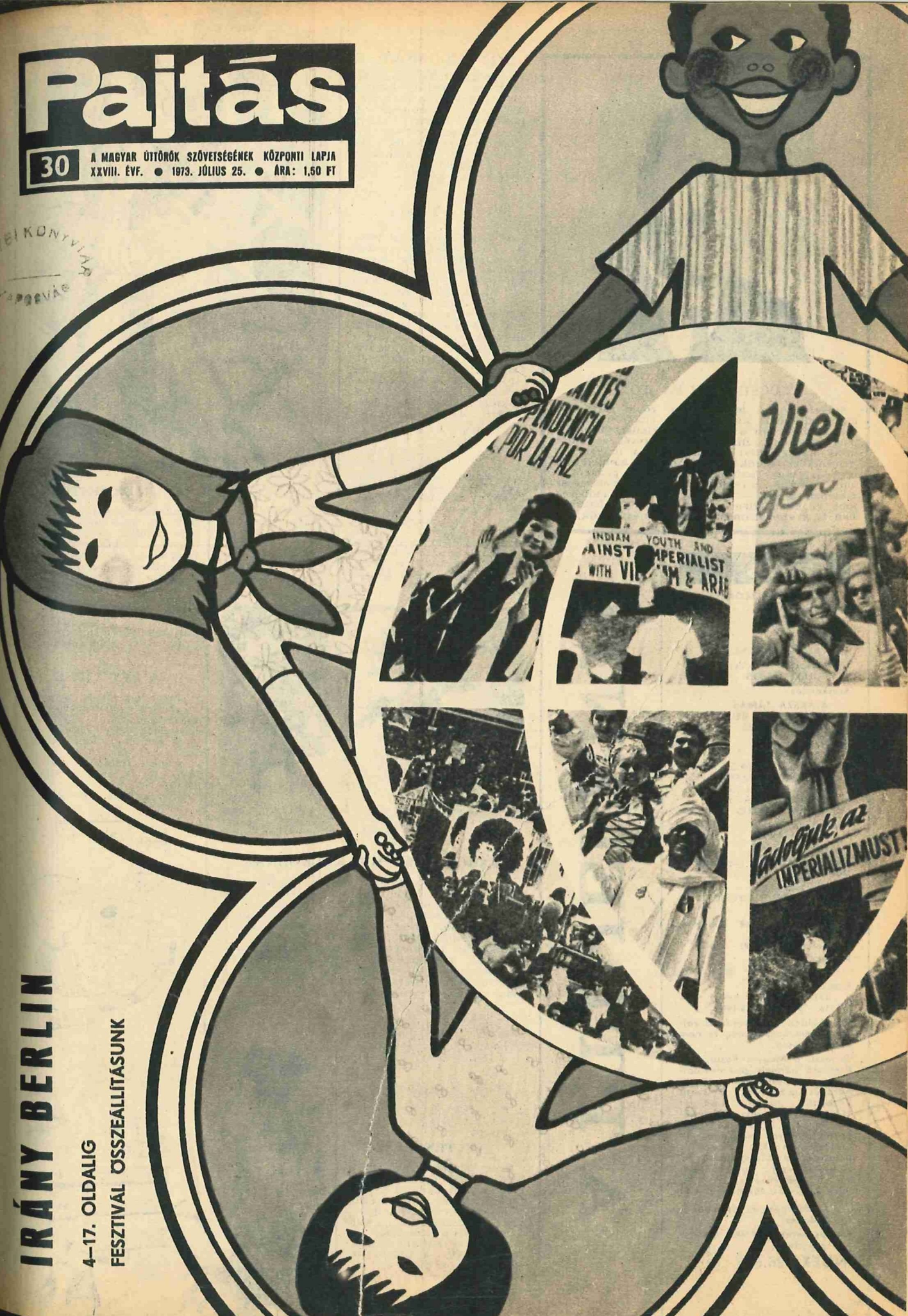

Pajtás

30

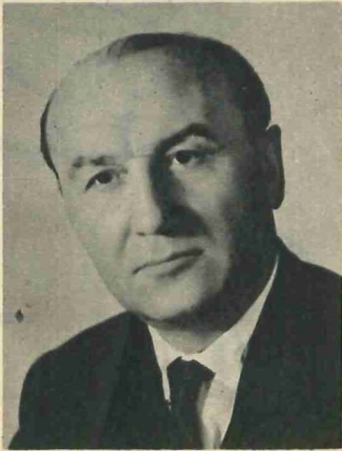
A MAGYAR ÚTŐRÖK SZÖVEISÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA
XXVIII. ÉVF. • 1973. JÚLIUS 25. • ÁRA: 1,50 FT

EIKONYVIA
PRÉVÁS

IRÁNY BERLIN

4-17. OLDALIG
FESZTIVÁL ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK

BÚCSÚ ILKU PÁLTÓL

Művelődésügyi miniszterünk rövid szenvedés után, szívroham következtében eltávozott közülünk. Tagja volt a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának, tevékenykedett mint országgyűlési képviselő is. A magyar és nemzetközi munkásmozgalomnak kiemelkedő, régi harcosa. Tanítóképzőt végzett, pedagógus volt. Tanítani, nevelni, agítani — ez volt egész életében a cél — harcolni, hogy az emberek jobb világban éljenek, hogy fölépüljön hazánkban is a szocializmus. Emlékét megőrizzük.

Pajtás

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGENEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő:

VASVARI FERENC

Főszerkesztő-helyettes:

FULEKI JÁNOS

Szerkesztők:

ALAKSZA TAMAS
CZIFFERSZKY BELA
FORRAI JÁNOS

Rovatvezetők:

CSER GABOR
FARAGÓ GYÖRGY
HUNYADY JÓZSEF
LENGYEL MIKLÓS
ÖNÖDY GYÖRGY
TORMA GYÖZÖ

Főmunkatársak:

ORSI FERENC
PAPP LÁSZLÓ

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

Szerkesztőség: 1068 Budapest
Gorkij fasor 6.
Telefon: 229-895, 228-421

Postafiók:

1426 Bp. 72. Pf. 508.

Kiadóhivatal:

1374 Budapest, Révay utca
16. Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest, József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautóvalányon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj: egy hónapra 6,- Ft, negyedévre 18,- Ft, félévre 36,- Ft, egy évre 72,- Ft

73.705 Egyetemi Nyomda,
Budapest

Felelős vezető: JANKA GYULA
igazgató

INDEX: 25.695

INNEN-ONNAN

A nagybátonyi erdészet területén, Felsőlengyeden tábort létesített a budai járás úttörő vezetősége. A júniusban megnyílt sátor-tábor augusztus 25-ig fogadja vidám lakóit. Az élelmészről a Nógrád megyei Vendéglátóipari Vállalat gondoskodik.

Az „Egy üzem—egy iskola” patronálási mozgalom Fejér megyében is terjed örvendően. A Mezőföldi Egyesült AFESZ például az Apátszállási Általános Iskolával kötött együttműködési szerződést, amelynek keretében építési anyaggal, munkával segíti a szövetkezet az iskola felújítását, karbantartását. Támogatja továbbá az úttörőcsapatot is és a kereskedelmi vendéglátóipari szakmát választó végzősök részére AFESZ-ösztöndíjat létesít.

Párizsban nagy nemzetközi folklórtalálkozó rendeztek kiváló európai gyermektáncgyűttesek részére. Több napig tartó, látványos ünnepe volt a táncnak e Kavalkád. Szövegségünk hivatalos külföldi teiként hazánkból a pécsi táncoslábú gyerekek képviselték kultúránkat.

EZERMESTER

Vakáció van, több a szabad idő. Most kell megcsinálni azokat a játékokat, hasznos eszközöket, dísztárgyakat, melyeket, mikor elkészítjük módjáról olvastam, csak sóhajtottam: nem volt rá idő, tanulni kellett. Most viszont előkerült fűrész, kalapács — mondta kis barátunk, mikor lefényképezte riportertünk. Kövessétek példáját!

A HÉT VICCE

Marci bemegy a könyvesboltba és megkérdezi az eladótól:

— Bácsi kérem, ki tetszenek cserélni hibás könyvet?

— Igen fiacskám, természetesen. De milyen hibája van?

— Nem tetszik a vége...

VÁROSUKÉRT MUNKÁLKODNAK

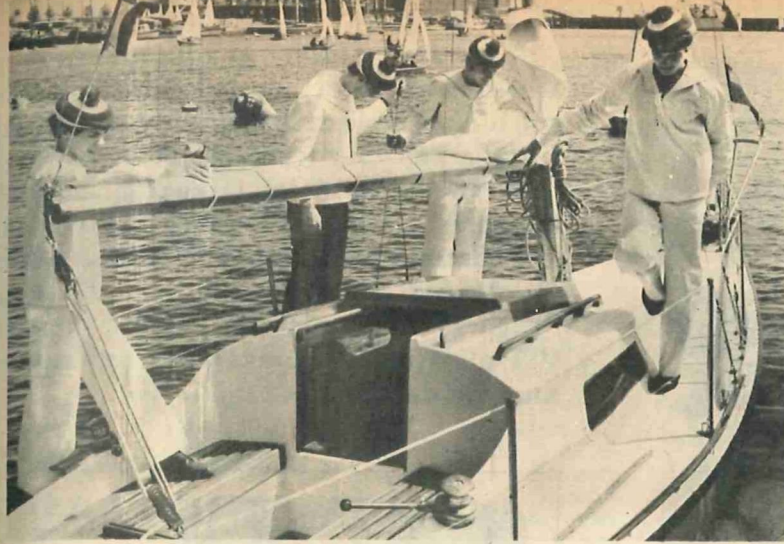
Az ezeréves Esztergom egyike hazánk legszébb, nagy történelmi múlttal rendelkező városainak. Tudják ezt nagyon jól az Arany János Iskola úttörői is, akik habár a város külső részén laknak, mégis szívesen vettek részt szépítésén, csinosításán. Több mint 600 társadalmi munkórát jegyezhetett fel naplójába a csapatkrónikás. Legőzöböt a Várhegy környékének rendbehozatalánál serénykedtek, s közben a vár „életrajzával” évszázados történelmével is megismerkedtek. Gratulálunk pajtások!

TETTENÉRÉS

Üreg bácsika olvasgat a New York-i Centrál Park padján. Am amíg ő újságjába mélyed, s a híreket böngészli, egy kíváncsi — vagy pákosztos? — mókus a fászkájában kutatgat. A fotós gépe kattant egyet, megörökítette a pillanatot. Ezt tagadd le mókuska!

VIT... VIT... HURRÁ!

IRÁNY A TENGER!

Lengyel vitorlázó úttörők láthatók e képen: a gdanszki Jacht-klub legifjabb tagjai, akik az iskolaév befejezése után boldogan élvezik a nyár örömeit és hódolnak kedvenc sportáguknak. Megvizsgálják a hajó vitorlázatát a kikötőben és aztán irány a nyílt tenger, hullámok hátán, szelek szárnyán előre!

LENDÜLETES START

Ki lesz vajon a győztes? Versenyezni, rollerezni minden gyerek szeret; ám ezekről a német pajtásokról tudni kell, hogy nemrég még nem voltak ilyen jókedvűek és főleg nem ilyen „krobano” formában próbálgatták a köröket róni. Ugyanis ők a Potbusban működő diabétesz gyógyintézet lakói, és cukorbetegségeiktől szeretnének megszabadulni. A gondos orvosi felügyelet alatt — itt járnak iskolába — fokozatos jobbulással sikerül is. Az a tény, hogy államuk havi 500 márkát juttat fejenként gyógyulásukra jól érzékelteti, hogy az NDK-ban milyen nagy gondot fordítanak a gyermekek egészségére.

SÉTA AZ ÁLLATKERTBEN

A nyári nagyvakáció alatt sok gyerek keresi fel a budapesti állatkertet. A macskák, farkasok, oroszánok, zsiráfok, jegesmedvék, tevék, a különféle madarak, kígyók, zergék népes birodalma szinte bejárhatatlannak, megismerhetetlennek tűnik — el is kell ide többször látogatni, vagy apu és anyu kíséretével, vagy a napközis csoporttal. Felvételünkön Zselyi Anita kisdobos és éccse, a négyéves Gáborka látható.

FERTŐDI HÍR

Bezárta kapuit a VI. Országos Ifjúsági Zenel Tábor. Az ország legtehetségesebb fiataljai találkoztak itt, alakultak át két hétre egy nagy családdá. Közösen muzsikáltak, átadták egymásnak tapasztalataikat. A tábortól búcsúzni kellett, ám a csodálatos fertődi kastélyt, az élményekben gazdag napokat, estéket nem lehet elfelejteni soha.

Nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy ismét magamra ölthetem a VIT egyenruhát, már csak azért is, mert jócskán túl vagyok a negyedik évtizedemen, tehát rég nem tartozom a VIT-korú fiatalok közé. Újságírói munkámat azonban szerencsére olyan területen végzem, ahol elfelejti életkorát az ember, hiszen úttörők, fiatalok között dolgozva szinte észre sem veszi az idők múlását. Mert a „szárnyas idő” valóban gyorsan repül és a budapesti VIT emlékei is szép lassan megfakulnak, pedig akkor még valóban VIT-korúan vettem részt a nagy találkozó rendezvényein Zala megye úttörőinek küldöttként, néhány úttörővezető és járási úttörőtitkár társaságában.

Azon a fesztiválon tulajdonképpen a háborút túlélte nemzedék ünnepelte a békét, az újjáépítés befejezését, a szocialista fejlődés első kezdeti lépésének eredményeit Magyarországon. A Budapestre özőnlő külföldi fiatalok szintén a béke örömeit hozták magukkal. Akkor is a béke, a barátság, a népek közötti szolidaritás jegyében ismerkedtünk, vitatkoztunk, sportoltunk, táncoltunk — akkor vált népszerűvé a zakatolás — és abban a reményben búcsúztunk el egymástól, hogy a következő fesztiválon még szebb eredményekről számolhatunk majd be barátainknak.

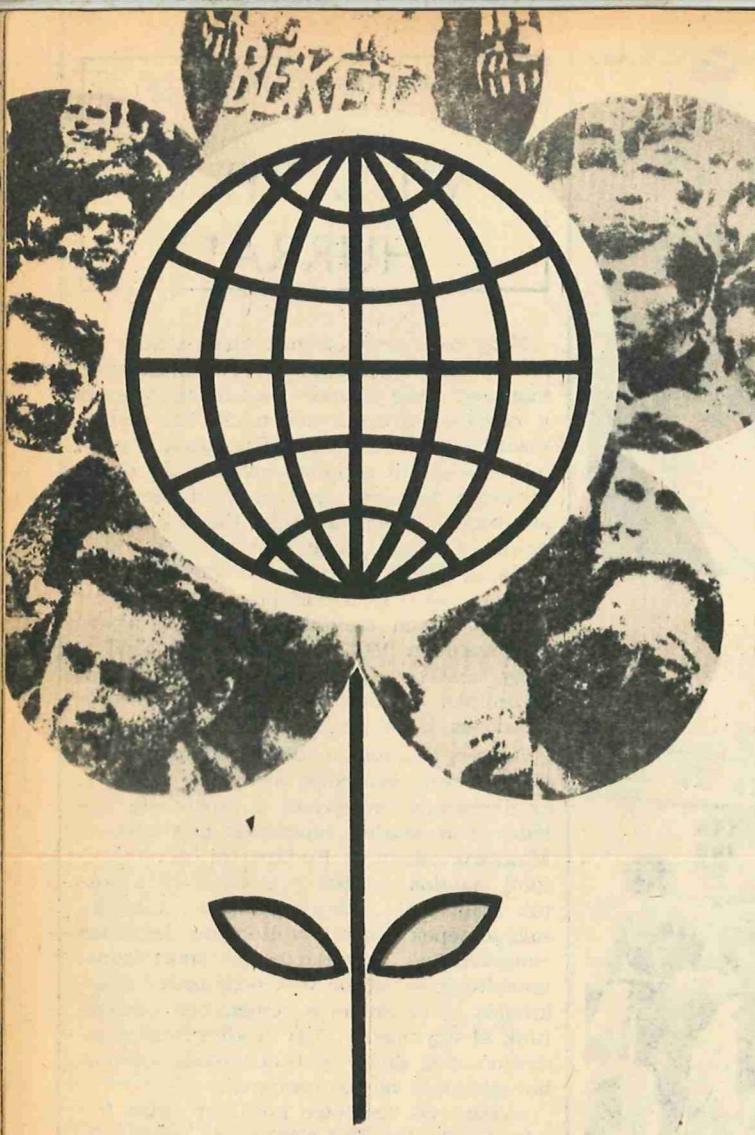
Aztán más területre kerültem, más feladatokat kellett elvégezni, de mindig figyelemmel kísértem a világ ifjúságának folyamatosan ismétlődő találkozóit.

1967-ben legnagyobb örömemre a Pajtás szerkesztésére kaptam megbízatást és az 1968-ban megrendezett szófiai VIT-en újra részese lehettem a világ ifjúsága nagy találkozójának. Felejthetetlen élményem maradt a hős vietnami fiatalokkal eltöltött fél nap, főként most, hogy utólag igazolva látom töretlen győzelmi elszántságukat. Több újságíró kollégám társaságában módomban nyílt ugyanis arra, hogy hosszabban beszélgethessek néhány, majdnem úttörő korú vietnami fiatalal — valamennyien a frontról érkeztek Bulgáriába. A hadihelyzet akkoriban nem állt valami jól, de ők oly magabiztosan beszéltek a majdani győzelemről, hogy a jelenlévő nyugati újságírókat is meggyőzték ügyük igazáról.

Berlin most új helyzetben várja a világ ifjúságának képviselőit. Fegyverszünet van Vietnamban, érlik, erősödik az európai biztonsággal, újabb reményekkel nézhetünk a jövő elé.

A VIT után Allaksza Tamás elvtárral együtt, aki a magyar úttörőket képviselő VIT-csoport egyik vezetője — minden fontos, érdekes, izgalmas programról beszámolunk majd a Pajtásban.

Narváni Ferenc

kilenc FESZTIVÁL kilenc TÖRTÉNET

Emlékeznek
a hajdani küldöttek

A londoni ifjúsági világkonferencián 1945-ben született a gondolat, hogy időről időre rendezzék meg az öt világrsz fiataljainak seregszemléjét, vitafórumát, színes baráti találkozóját. Az elképzelés óriási visszhangra talált s már két esztendővel később Prágában adott egymásnak randevút Földünk ifjúsága. Prágára s az első fesztivált követő VIT-ekre emlékeznek most az akkor magyar delegációk tagjai...

Prága

1947

Elmondta dr. Szendrő Sándor alezredes, a Belügyminisztérium dolgozója.

Alig fejeződött be a második világháború, amikor sor került a prágai VIT-re. Talán érthető, hogy ezen az első nagy ifjúsági találkozón a fasizmus elleni harc fiatal hőseit ünnepeleik elsősorban: a szovjet Komszomol katonafiatlajait, a jugoszláv, a francia partizánokat.

Hogy hol alszunk, hogy milyen az élelem, mindezekkel akkor a delegátusok mit sem törődtek, csak az volt a fontos, hogy találkozhassunk, hogy együtt lehessünk. Ott, Prágában voltak az első nagy utcai közös éneklések és a közös táncolások, ott alakultak ki azok a szokások és hagyományok, amelyek mindmáig hozzátartoznak a Világifjúsági Találkozó légköréhez.

A prágaiak nagyon barátságosan fogadták az odaseregülő soknemzetiségű ifjúságot. Nekem mindmáig maradandó élményem maradt az első VIT, amelyen az alakulóban levő magyar úttörőmozgalom főtítkáraként vehettem részt. A pionirok aránylag minden országból nagy számban voltak jelen, közülük azóta is nagyon sokan népük ifjúsági mozgalmáért tevékenykednek.

Nálunk, idehaza még nem volt egységes úttörőmozgalom, a sokféle gyermekszervezetből akkor volt kialakulóban a mai Szövetség. Igaz, már előkészület alatt állt Budapesten az úttörővasút építése, az I. VIT után egy évre, 1948 nyarán sor is került felavatására. Különbözn Prágában én a magyar delegáció élén haladtam, nem kis büszkeséggel.

Elmondta: Papp László háromszoros olimpiai bajnok

A zsák megénkezett, s én megkértem edzőnket, Adler Zsiga bácsit, legyen szíves a zsákmány szerepét elvállalni. Ő minden tréfában, mindenkor szívesen benne volt. Be is vittem a háttámon a lillafüredi szállóba, óvatosan letettem, s az egybegyűlteket előtt kinyitottam a zsák száját... Elképzelhető, mekkora vidámságot váltott ki a „nagy hal”.

A VIT-et akkor én már olimpiai bajnokként öklöztem végig. Zsiga bácsi mindig melletttem. Elválaszthatatlanok voltunk már akkor is, hisz ő volt a tanítómenterem, az edzőm. Nyolc súlycsoportban indultunk mi magyarok, ami — ez is régen volt már! — egybeesett a Népstadion építésével. Az egyik legerősebb mérkőzésem előtt azt mondta nekem Zsiga bácsi az öltözőben, hogy rögtön jön, csak elszív kint egy cigarettát. Én nyugodtan melegítettem. Amikor értem jöttek, hogy indulunk kell, a szorítóba, megkérdeztem, hogy Zsiga hol van? — mert magam mellett szerettem volna tudni. Sehol sem találták. Mit volt mit tenni,

Sportdelegációnk a lillafüredi edzőtáborban készült a fesztivál keretében megrendezésre kerülő Főiskolai Világbajnokságra. Az egésznapos edzések után mi ökölvívók leténként a Háromi tó partjára jártunk horgászni. Sokat ugrattak, mert egyetlen halat sem fogtunk.

A negyedik este belkülttem valakit, kerítsen egy nagy zsákot, s kúrtölje teli a táborot, hogy óriási zsákmányt sikerült kifognunk.

Budapest

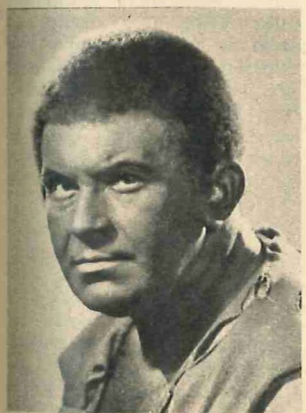
1949

elindultam. A szorítóban kettőt-hármat ütöttem, a mérkőzésnek vége is lett, de Adler Zsiga még mindig sehol.

Amikor kihirdették az eredményt, mégis előkerült, ott feszítet melletttem, s ahogy mi már szoktunk, most sem maradt el az év-

dés: „Te is mindig akkor mész el, amikor dolgozni kell” korholtam. — Még nem szívtam végig a cigarettám. Miért siettél annyira? — válaszolta.

Azóta is elválaszthatatlanok maradtunk. És persze dolgoztunk is egy keveset...

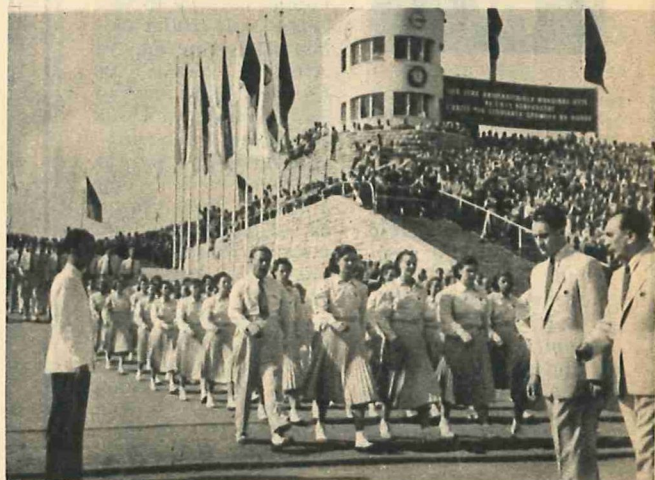

Elmondta: Varga András operaezenes, a Magyar Állami Operaház tagja

őzondús hegyei közt készült az énekversenyre, miközben én a földszaggal inhaláltam Dunaújvárosban. Így is sikerem volt, VIT-díjas lettem. Ez volt életem első nemzetközi versenye. Elképzelhető mekkora örömet jelentett a díj számomra.

— Berlinben volt egy csodálatos élményem, összetalálkoztam a szovjet delegáció tagjaival, akiket Moszkvából ismertem. Közülük több ma már világhírű énekes. Köztük volt egyik legjobb barátom, Ognevov is, aki amikor meglátott, a maga saljapini hangján elkiáltotta magát, Andrej!, és futott felém, hogy összeölelkezzünk. Talán ez volt az a pillanat az életemben, amikor megértettem, milyen sokat jelent a népeink közötti barátság.

— Berlinben, 1951-ben a VIT nem éppen a legbékésebb körülmények között zajlott. Sosem felejttem, hogy bárhol jelentünk meg, máris ott körözött felettünk egy-két amerikai helikopter és szórta a hidegháborús röpcedulákat. A mi békeakarataunkon mindez azonban nem változtatott

Berlin

1951

semmit. Sok jóbarátot szerveztem akkor magamnak, akikhez máig is hű maradtam. Ott volt Joliot Curie, a neves atomtudós, mint a VIT díszelnöke, aztán Pablo Neruda chilei költő is. A

barátság, a béke, a druzsba szavakat hallva, ma is Berlin jut az eszembe. Csak azt sajnálom, hogy elmúlt az idő, s már nem lehetek a világ fiataljai között.

Ösztöndíjas voltam Moszkvában a Zeneművészeti Akadémián, de a nyarat itthon töltöttem. Épült Dunaújváros, s több fiatal művésszel és művészjelölttel magam is lementem építkezni. Ott tudtam meg, a sátorban, kubikolás utáni esti rádióhallgatás közben, hogy küldött leszek. A magyar kulturális delegáció ezalatt valahol a Bükk

Kilenc fesztivál,

Bukarest 1953

Elmondta: Kiss István
Kossuth-díjas szobrászművész

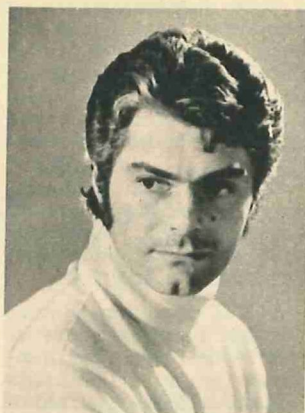
— Végzős főiskolásként utazhattam, azzal a megtisztelő feladattal, hogy megrendezzem a VIT képzőművészeti kiállítását. A kiállításról annyit, hogy Picasso a találkozózt annyira jelentősnek tartotta, hogy maga is küldött egy rajzot, kiállításunk legértékesebb darabját. Ez a rajz Henry Martint ábrázolja, azt a fiatal matrózt, aki megakadályozta egy koreai fegyverszállítmány rakodását. Egyébként közvetlenül a fesztivál megnyitása előtt írták alá a koreai fegyverszünetet.

Ezért és ekkor választotta jelszavává a IV. VIT 111 országából érkezett 30 ezer részvevője: „Tárgyaljatok! Tárgyaljatok!”

— Számomra a VIT jóformán az emberiség megismerését jelentette, hiszen a megnyitó ünnepségen több mint ötven nemzet fiataljaival találkoztam, olyanokkal, akik hazájuk valódi népviseletébe öltözve csodálatos élményt nyújtottak. Jelen volt Bukarestben Dél-Amerika és Afrika, Kuba és Európa ifjúsága és én személyesen is megismerhettem például egy perzsa herceget és egy ausztrál farmerlányt és nagyon sok diák, munkás fiatal. Nap-pal a kiállításon időztem, s fogadtam a látogatókat, éjjel az utcán voltam, akárcsak a többi küldött. Nagy népzenei csereberékkel teltek éjszakáink, s én mint a népdalok kedvelője sok örömet találtam az utcai éneklésekben.

— A VIT-re főiskolai diplomamunkámmal, a „Béke” című szobrommal neveztem be. Ez egy anyát ábrázol a gyermekével. A szobrom VIT-díjas lett, s ma Anyalföldön egy lakótelepi iskola előtt áll. Mint fiatal művésznek nagyon sokat jelentett az elismerés.

— A VIT-re főiskolai diplomamunkámmal, a „Béke” című szobrommal neveztem be. Ez egy anyát ábrázol a gyermekével. A szobrom VIT-díjas lett, s ma Anyalföldön egy lakótelepi iskola előtt áll. Mint fiatal művésznek nagyon sokat jelentett az elismerés.

Elmondta: Róna Viktor
Kossuth-díjas balettművész

— Mindössze tizennyolc éves voltam, amikor a Varsói Világifjúsági Találkozóra utazó magyar művészdelegáció tagja lettem. Igaz, akkor már 10 éve táncoltam, de nemzetközi versenyen még nem indultam. Elképzelhető, hogy a VIT keretében zajló táncversenyek mindegyikét végignéz-

tem, s ez szinte minden időmet igénybe vette, miután képtelen voltam lemondani alkár egyetlen bemutatónak megtekintéséről is.

— Engem Varsóba tulajdonképpen nem azzal a szándékkal, vagy reménnyel delegáltak, hogy díjat nyerjek, vagy alkár helyezést érjek el. Száz balettművész indult a világ majd minden országából ezen a kulturális versenyen, s mestereim azzal bocsátották útra, hogy „a részvétel a fontos”, az a lényeg, hogy lássák, tanuljak...

— Ahogy az történni szokott, a verseny napokon át tartott, s az első napokon az esélytelenek bemutatói zajlottak, majd ahogy az idő telt, úgy következtek a már ismert, jónévé művészek. Én is az első napon léptem színpadra, a Párizs lángjaiból adtam elő műsoromat.

— Nemcsak a magyar kulturális delegációnak voltam azonban az egyik legfiatalabbja, hanem a balettművészek között is ifjú-

Elmondta: Szemes Mari Érdemes
művész, a József Attila színház tagja

Legszebb emlékeim között őrzöm azt a megkülönböztetett szeretetet, amellyel minket, magyarokat a szovjet emberek külön is körülvettek és megajándékoztak. Én a magyar művészek gálaestjeinek és műsorainak konferansziéja voltam. Soha nem felejttem el milyen tapsvihar fogadta dalaikat, valamennyi színpadra lépő művészünket.

Egyik szám közben egy cédula érkezett hozzám, s azon az volt, egy néző kér bennünket, adjuk elő egy kedves dalát, amelyet valahol Magyarországon, egy kis faluban tanult meg, és máig is szeret. A dal címe ez volt: „Kis csónakom a Dunán lengedez...”

Mit mondjak? Nem utasítottuk vissza a kívánságot, mert jól esett ezzel a cselekedéssel is viszonzni sok-sok kedvességüket.

Hogy melyek voltak ezek? Máig is őrzök egy fél fülbevallót, amit a moszkvai utcaik egyikén egy kedves asszonyka kapott ki a füléből, s anyni szívvel adta, dugta a kezembe, hogy vidd el, tedd el vengerszékjára. De kaptam egyszerű zsebkendőt is ajándékba fiatal lányoktól, alkák azt sem tudták, hogy mutassák ki rokonszenvüket.

Volt egy aranyos kis esetem is a moszkvaiak nagy áruházában, a GUM-ban. Felfigyeltem egy nénikére, amint egy készülék előtt állt, illetve forgolódtott és kecsesen hajlogatott. Közben a gép valami előttem ismeretlen sziszegő hangot

Varsó

1955

nak számítottam. Elképzelhető, mekkora boldogság volt nekem az eredményhirdetés: ugyanis ilyen népes mezőnyben a varsói VIT harmadik díjasa let-

tem. Néhány év múlva, Bécsben a VIT-díj első fokozatát ítélte nekem a zsűri. Mégis, az az első bronz, nekem a későbbi aranynál is kedvezőbb maradt.

Moszkva

1957

hallatott. Amikor a néni ke ellépett a masina elől, oda-mentem. Az volt kiírva, hogy húsz kopek bedobásá-ra a gép működni kezd. So-sem láttam még automatát,

Budapesten akkoriban még nem volt, ezért kíváncsiság-ból bedobtam a húsz kopeket. Az automata aztán alaposan bekölnizett, tartott illatából még Budapestén is.

kilenc történet

Bécs

1959

Elmondta: Rátonyi Róbert színművész, a Thália Színház tagja

A bécsi VIT, akár-csak valamennyi fesztivál, a fiatal művészek nagy se-regszemléje is volt.

Egyik szereplésem alkalmával történt, hogy Kazimir Károly rendező, aki szintén VIT küldött volt, odajött hozzám és azt mondta: Robi-kám, maradj itt a műsor második felé-ben is. Van itt egy fiatal, kezdő francia bűvész, szeretné ha segítenél a mutatvá-nyánál. Amikor fel-kér valakit a nézők közül, légy szíves

menj fel hozzá a színpadra.

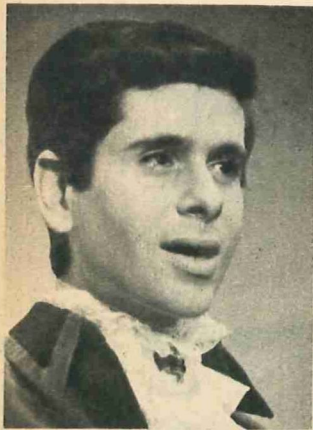
Dehogy mondtam nemet! Sőt, még örültem is, hogy se-gíthetek, s annak kü-lönösen, hogy egy az-nap vásárolt nagyon szép új nyakkendő-t viseltem éppen.

Minden ment is rendben, a hívásra én fenntermettem a színpadon, de legna-gyobb megdöbbené-semre a nyakkendőm lett a jószereplő!

A bűvész egy ha-talmas ollóval apró darabokra vágta. Ek-kor még reményked-tem. Csakhogy a po-én nem jött be, il-letve az volt, hogy a varázsszó után is fic-nikben maradt a nyakkendőm, s a bű-vész megjegyezte, úgy látszik ezt még gyakorolnia kell.

Nem éppen vidá-man távoztam a színpadról, és amikor Kazimir kollégám meglátott nyakkendő nélkül, a fejéhez ka-pott: „Te jó isten, el-felejtettem neked megmondani, hogy a legrosszabb nyak-kendődöt vedd fel!”

Kilenc fesztivál, kilenc történet

Elmondta: dr. Hacki Tamás

A delegációba engem a kedves magyar tévé nézők közönségsvavazata juttatott. Elképzelhető, milyen boldog voltam, amikor megtudtam, hogy a „KI MIT TUD?”-ban nyújtott szereplésem helyet biztosított számomra a küldöttségben.

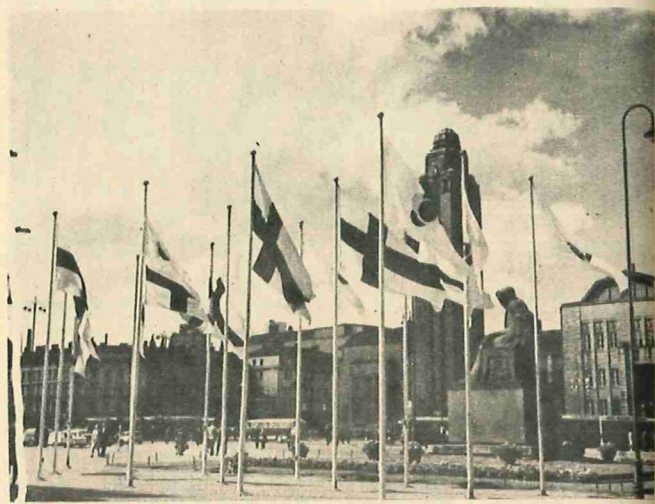
Sosem felejttem el, hogy Kekkonen elnök eljött a

magyar gálaestre, s félrehajtott fejjel érdeklődve hallgatta a műsoromat. De azt sem, hogy olyan sikeres volt, nekem, a teljesen ismeretlen, még külföldön nem szerepelt fiatalembernek, hogy ráadást kellett fütyülnöm.

Egyébként itt kezdődött művészpályafutásom kísérő emléke marad, hogy a torokomat azóta is, visszatérően, sokszor és sokaknak meg kell mutatnom. Bizonyítandó, hogy nincs semmi a számban, s minden segéd-eszköz nélkülül fütyülök, nem csalogok.

Helsinkiben egy fiatal finn parasztgazda keresett meg, és meghívott engem is néhány művész társaságában a falujába, a házába, családjához.

Ott ettem először igazi finn ételeket, ott szaunáztam először, s este a faluban, fellépésünlökön éreztem meg milyen természetes, és az emberekben mélyen élő emberi tulajdonság a barátság, a nemzetiségre

Helsinki

1962

való tekintet nélküli igazi összetartozás. Valóságos kis VIT-et tartottunk akkor azon az eldugott helyen, és

én nagyon a szívembe zártam finn barátainkat.

Kocsis Éva

ŐRSI FERENCNEK, lapunk főmunkatársának, sok-sok ifjúsági regény, színdarab, film, tévéjáték szerzőjének a világsiker aratott „Négyen az árban”, a „Tenkes Kapitánya”, a „Princ a katonán”, az „Epeios akció”, a „Legenda egy páncélvonatról” írójának életében többször is szerepet játszott a Világifjúsági Találkozó.

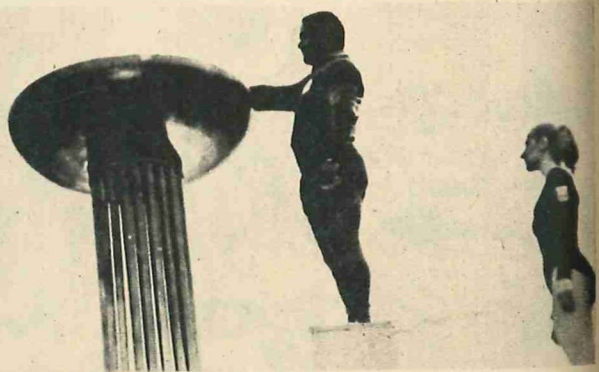
A budapesti VIT még csak színhelyül szolgált első

filmmovellájának, a varsói két mű megalkotására ösztönözte, a VIT pályázaton drámaírában arany, prózaírában ezüstérmes lett. Szófiában azonban már aktív résztvevő: küldöttként fejthette ki véleményét a világ dolgairól, az emberiség jövőjéről, amely annyira foglalkoztatja, izgatja. Ő képviselte a magyar írókat az Ifjúsági és Gyermekek Szófiái Nemzetközi Találkozóján. A nevezetes eseményre visszaemlékezve mondja:

— Nagy megtiszteltetés és öröm volt számomra, hogy negyvenegy évesen magamra ölthettem a magyar küldöttség VIT egyenruháját, fiatal barátaim oldalán állhattam a Levszkij Stadionban, ahol fajra, bőr színére való tekintet nélkül egy célent dobbant a szív.

— *Mi volt a legnagyobb élményed?*

— A megnyitó világatrakciónak számító színpompás zászlós felvonulása, a bolgár történelmet megelőve

Szófia

1968

nító, lenyűgöző méretű táncjáték, a VIT karaván, amely végighaladt azon az úton is, amelyen Hunyadi János kengelte a török hadakat.

— *Az iró milyen tapasztalattal tért haza?*

— Szófia újra bebizonyította számomra, hogy a legszébb dolog a fiataloknak, a gyerekeknek, azoknak ír-

ni, akik a huszonegyedik század építői lesznek. Ha sikerül elérni, hogy felháborodjanak mindazon ami rossz, ami rabságot jelent, hogy ne ismerjék a közömbösséget, hogy felelősséget vállaljanak embertársaik ügyéért, akkor nem kell féltetni a holnapot.

Faragó György

Noteszlapok

Azokban a noteszekben lapozgatunk, amelyeket a fesztiválokon írtunk telekusza sorokkal, félmondatokkal — találkozókról, „randevúkról”. Vajon hol lehetnek most azok az angol diákok, akik egy ki-mustrált teherautóval érkeztek a budapesti VIT-re? Mi lett veled Hans X., aki akkor nem árulhattad el a nevedet, mert a tengeren át úszva érkeztlél Nyugat-Németországból az NDK-ba, a berlini találkozóra? És vajon emlékszel-e rá, miről beszélgettünk-vitáztunk a Humboldt-egyetem előtti padon: eljő még az idő, amikor a bonni kancellár az NDK-ba látogat! Ma az NDK nemzetközi jogilag elismert állam az NSZK részéről is! Hans X., jó lenne ismét találkozni ott, az Unter den Lindenen.

De beszéljenek a régi fesztivál-noteszek lapjai...

Aljafár foglya

Aljafár. Számunkra ez csupán egy furcsán hangzó szó. Az ötvenes években viszont alig akad valaki, a jordániataak között, aki ne tudta volna, mi rejlik mögötte. A burnuszos fiatalember, a bécsi VIT küldötte, különösen jól tudta ezt. Aljafár a sivatag legsivárbabb négyzetmértérföldjét jelenti. Aljafár egy szögesdrótkerítéssel körülvett, géppuskatornyokból őrzött tábor a sivatag közepén, ötszáz kilométerre Amman-tól, a jordániai fővárostól.

Tual kétszer volt e tábor foglya, a sivatag homokjába vájt üregek lakója. Miért? Tual, mint a haladó ifjúsági szövetség egyik vezetője, tiltakozott az amerikaiak libanoni inváziója ellen. Az utcán bilincselték meg, s onnan vitték Aljafárba. Kétszer szökött meg — és Bécsben, a Práter egyik kertjé vendéglőjében beszélgettünk erről. Tualt tíz évvel később Ammanban kerestem, de szüleitvel Irbid-be költözött. Vajon mi lett a sorsod, Tual?

A szputnyik autó utasa

Luigi Esposito ezermester és feltaláló. Valóságos nemzetközi zsüri állapította meg ezt a barkácsoló római fiatalról, aki „szputnyik-autójával” először a moszkvai, majd a bécsi VIT-en mutatkozott be.

Luigi gépkocsiszerelő és rádióműszerész. Az ötletet a szovjet szputnyikok, mesterséges holdak adták neki, a bip-bip-bip jelzések, amelyeket akkoriban annyian csodálva hallgattunk a rádió közvetítésével. Atalakította „4602 MO” rendszámú kis Fiat-kocsiját és egy olyan szputnyikot szerelt rá, amelynek belsejében különböző „titokzatos” készülékek, rádiók, hangszórók voltak és egy kis prémes kutya, amely a Lajka nevet kapta. Ennek a szputnyiknak segítségével közvetítették a fesztivál napjaiban az olasz delegáció „VIT-kantá-táját”. Luigivel egy évig leveleztem. Megígérte, eljön majd Budapestre is. De később elmaradtak a levelei: megnősült, gyerekei születtek és bizonyára nem jutott pénz erre az utazásra...

Mezitlábás művésznő

Kinek mondott valamit 1962-ben ez a név: Sylviane Beaux? Újságíró jegyzetfüzetem fellapozásakor mégis őt idézem. Élete első nyilatkozatát nekem adta Helsink kockaköves utcáján. Rokonszenves svájci lány, vagy ha úgy tetszik művészfelölt — mezitláb. Hogy mezitláb volt, ez a tény cseppet sem zavarta, sokkal inkább az utca köve, ami egyértelműen azt látszott igazolni, hogy nem következetes híve a nagyvárosi mezitláb-járásnak.

Sylviane Beaux ugyanis zongoraművésznék készült. Igen, akkor volt harmadéves hallgatója a genfi konzervatóriumnak. Leegyszerűsítve a dolgot, ott, az utcán beszélgetve kiderült: egy év múlva dobogóra lép és talán Beethovent játszik, vagy Bartókot, nagyon elegáns lesz és szerföltt ko-

moly, ahogy a körülményekhez illik, a muzsikához és a közönséghez. Meglehet, nagyon jó kritikát kap az újságban, s interjút készítenek vele a művészi átélésre hivatkozva. Nos, talán erre gondoltam, amikor minden átmenet nélkül mezitlábás mivolta felől érdeklődtem.

— Napokon, heteken át utaztam egyedül, amíg ideértem. Jöttem autóstoppal, hajóval, vonattal. Itt vagyok, de annyira fáig a lábam, hogy nem tudok cipőt viselni. Hónapok óta készültem a fesztiválra, csak nem fogok emiatt távol maradni a felvonulásról!

Tíz év múltán, nem tudom mi lett belőle, de abban biztos vagyok, hogy az átélésről adott későbbi nyilatkozatai sohasem müljék felül azt az őszinteséget, melyet az első interjúban fogalmazott meg.

Hirosima lánya

Hirokó törekeny japán kislány, kezében és arcán forradásokkal: ő átélte a poklot, Hirosimában volt 1945. augusztus 6-án, amikor megálltak az árák, az amerikai atombomba robbanásának pillanatában.

Még friss volt a seb, amikor Berlinben bemutatták a japán küldöttek. Hirokó tudta, hogy kevés reménye van gyógyulásához. Az atombetegség a „fehér halál” sorvasztotta őt. Hirokó mégsem azt a lehetőséget választotta, hogy hátralevő éveiben, napjainkban a világ szépségeivel ismerkedjék — hanem elcsukló hangján előadásokat tartott, felhívásokat fogalmazott: Ne engedjétek! Soha többé Hirosimát! Akadályozdátok meg, hogy ismét pusztítson az atombomba!

Hirokó kívánsága immár huszonnyolc éven át teljesült, és az idei berlini fesztivál küldöttei fogadalmat tesznek, hogy a jövőben is küzdenek az atomfegyverek eltiltásáért!

SEBES TIBOR

KIRÁLY ERNŐ

Berlin fogadja a X. Világifjúsági és Diáktalálkozó vendégeit. A zászló-díszít öltött város, az NDK fővárosa július 28. és augusztus 5. között a békeszerető ifjúság fővárosa is lesz. Nem könnyű eligazodni az ezernyi rendezvény, a különböző fesztivál-irodák és központok között. Ezért készült ez az összeállításunk, amit persze „VIT-útikalauznak” is nevezhetnénk, hogy megkönnyítsük az eligazodást azok számára is, akik itthonról figyelik majd a nagy találkozó eseményeit.

Alex

Az Alexander platz, az újjávarázsolt tér neve Berlin központjában. Itt találkoznak a különböző közlekedési útvonalak. A VIT napjaiban az Alex lesz a legnagyobb találkozóhely, ahol a szabadtéri színpadokon kulturális bemutatókat rendeznek.

Berolina Hotel

A Karl Marx Allen (sugárúton) emelkedő modern szálloda, a VIT sajtóközpontja.

Cecilienhof

Kastély Potsdamban, ahol 1945-ben a hitleri Németországot legyőző szövetséges hatalmak vezetői, Sztálin, Truman és Attlee aláírták a Németország jövőjéről szóló megállapodásokat. A VIT küldöttei ide is kirándulást tesznek.

Deutsches Theater

A Német Színház, ahol a delegációk nemzeti bemutatóit tartják.

Ernst Thälmann

Pionir Park

Az úttörők találkozóinak egy részét itt rendezik.

Festival Stadion

Itt rendezik július 28-án a X. VIT megnyitó ünnepségét.

FDJ

Freie Deutsche Jugend, Szabad Német Ifjúság — az NDK egységes ifjúsági szervezete, a X. VIT házigazdája.

Friedrichstadt-Palast

Az NDK fővárosának legnagyobb színházcsarnoka, ahol esetenként kulturbemutatókat rendeznek.

Humbold Universität

Az Unter den Lindenen levő Humboldt Egyetemen rendezték be az „Ifjúság vádolja az imperializmust!” akció központját, ahol a többi közt kiállítás mutatja be a gyarmati uralmak bűneit.

Kinderkrankenhaus

Ez a szó áll azon a befizetési számlán, amelyre valamennyi FDJ- és Pionir-szervezet befizette a társadalmi munkával szerzett márkákat, a Hanoi mellett épülő Nguyen Van Troi gyermekkórházra. A vietnami kül-

dötségnek Berlinben adják át a nemzetközi gyűjtőakción a „szolidaritási kontóra” befolyt összeget.

Londonderry

Ebben az észak-írországi városban ölték meg az angol katonák 1972. január 30-án, a „véres vasárnapon” tizenhárom tüntetőt. Ennek emlékére ír és angol fiatalok a VIT-en előadják a Londonderry „véres vasárnap” eseményeit, emlékeztetve a brit terrorakcióra.

Margareta

A VIT virágszimbóluma, a margaréta jegyében rendezték meg Franciaországban „Földünknek virágzó kertté kell válni!” jelszóval az országos gyermekrajzpályázatot. A legsikerültebb alkotásokat a Margareta kiállításson mutatják be.

Marx-Engels-Platz

Itt kerül sor a X. VIT látványos, a tervek szerint tűzijátékkal egybekötött záróünnepségére.

Ostbahnhof

Berlin Keleti pályaudvara — amely fellobogózva fogadja a VIT-re vonatal érkező küldötteket.

Pionirhaus

A berlini úttörőházak is a fesztivál találkozóinak színhelyei lesznek.

Studentenklub

Az Ifjú Tehetségek Házában rendezték be a VIT Nemzetközi Diákklubját, ahol szemináriumokra és vitákra kerül sor.

S-Bahn

A Berlini gyorsvasút, vagy magasvasút, amelynek kocsjait a VIT plakátjaival, emblémáival díszítik.

TV-Turm-Fernsehturm

Berlin televíziós tornyának alsó csarnokai adtak helyet a VIT nemzetközi szolidaritási központjának, ahol Vietnam, Laosz, Kambodzsa, Angola, Mozambik, Guinea-Bissau szabadságharcos fiataljaival találkozhatnak a küldöttek.

Weisse Flotte

A Fehér Flotta, a Berlin körüli tavakon közlekedő fehér hajók, amelyek sétahajózásokat rendeznek a VIT-küldötteknek.

fesztivál ABC

Húszan vagyunk
és nagyon boldogok.
Nem csoda, hiszen
három hétig
német barátaink
vendégei leszünk

IRÁNY BERLIN

A gép ajtájából húsz tip-top ifjúgárdista int búcsút.

Csak ha közelebről nézzük meg, látjuk a magyarázatot, miért olyan feltűnően apró e délceg brigád néhány tagja. A IG jelzés helyén ugyanis egy másik van, ezzel a felirattal: A Magyar Népköztársaság úttörője.

A VIT-re utazott húsz magyar úttörő. Talán még többre is, mint a berlini találkozóra. Az NDK fővárosának közelében van a Thälmann úttörők Csillebérce: Werbelinsee. Ebbe a hatalmas nemzetközi táborba indult csoportunk, teljes egyhónapra. S közben, természetesen ott leszünk a VIT programjain is.

Már felkészültünk nemzeti programunkra. Gottschalcz Róbert két furulyát is hozott magával. Mező Elvira maga tanított be bu-

zsáki táncot a lányoknak. Szabó Gabriella ugyan kisése izgult, hogy esetleg lemarad, késve kapta meg útlevelét, de végül minden szerencsésen végződött.

Cipelünk magunkkal négy hatalmas tablót is. Azon mutatjuk be a magyar úttörők életét, expedíciónkat, azt: hogyan élünk a béke, a barátság, az antiimperialista szolidaritás, a VIT jelszavainak jegyében.

A Pajtás olvasói „elsőkézből” értesülhetnek élményeinkről, hiszen e csoporttal szállt gépbe e sorok írója is — és a Pajtás főszerkesztője szintén elutazik a VIT-re, az újságíró küldöttség tagja lesz.

Nagy munka vár mindnyájunkra, komoly feladat: hazánkat, benneteket képviselünk.

ALAKSZA TAMÁS

A hagyományokhoz híven ismét népes delegáció utazik a VIT-re, s közben az itthoniak tízezrei követik majd figyelemmel a fesztivál eseményeit. Hogy kik a szerencsések? Nyilvánvalóan a legjobbak. Akik legméltóbban képviselhetik a magyar fiatalokat az öt világrész ifjúságának színpompás találkozásán. A 700 tagú magyar delegációból ismerkedjétek meg közelebről néhány küldöttel...

IRÁNY BERLIN

Sömjén Verának, az újpesti Komját Aladár utcai általános iskola fiatal, magyar-orosz szakos tanárnőjének, az 1202 számú Kaffka Margit Úttörőcsapat vezetőjének ugyancsak mozgalmas az idej nyara. Aznap, amikor találkoztunk, éppen Csillebércről érkezett, az egykori és mai VIT-küldöttek találkozójáról, s a konyhában már be volt kapcsolva a vasaló: másnap reggeli indulásra készült, a Velence-tavi táborozásra, saját úttörőcsapatával. Aztán most: irány Berlin!

Sok érdekeset mesélt csapatának munkájáról. A sok közül hadd idézzek egy történetet:

– Három éve folyik az építkezés iskolánkban –

kezdte – és ez nagyon megnehezítette a munkát. Állandó volt a felfordulás, rendtelenség. A tanárok gyakran panaszkodtak, hogy több szorgos kézre lenne szükség. A pártszervezet az úttörőcsa-

Táborozás után: fesztivál

pattól kért segítséget. Ekkor született az ötlet: a KISZ Ifjú Gárdájának mintájára Úttörőgárdát alakítunk. Sok olyan gyerek is eljött közeink, akik eddig félrehúzódtak. Most már nemcsak az iskola tisztaságára ügyelnek, de részt vesznek a különböző rendezvényeinken, a kisdobosavatáson avatótestvérek voltak, szép önálló munkát végeznek...

Arról is mesélt, hogy idei táborozásukat a VIT jegyében rendezik meg. A gyerekek kézimunkához szükséges anyagokat vásárolták, hogy

abból szép VIT-ajándékot készítsenek. Csapatvezetőjük viszi Berlinbe. Ők meg itthonról majd szép üdvözlőlapot küldenek a német úttörőknek.

És bár még szeptember messze van, Vera néni idén végzett nyolcadikosai – akik közül többen is ifivezetőként maradnak az iskolában – már bejelentették; szeptember 3-án valamennyien ott lesznek a régi iskolájukban, meg akarják hallgatni volt osztályfőnökük VIT-küldötti beszámolóját a fesztivál-élményekről.

Ladjánszki István az IKARUS-gyár lakatos, sok „ismerőssel” találkozik majd Berlinben: azzal a 495 IKARUS-busszal, amelyet a közelmúltban szállítottak az NDK fővárosába. Az NDK kormánya még tavaly kérte a gyárat, hogy a Világifjúsági Találkozó zavartalan lebonyolítása érdekében, gyártsanak terven felül 490 autóbust. Az IKARUS-gyáriak túlteljesítették a feladatot: 495 buszt készítettek el, s jóval a határidő előtt!

Abban, hogy a VIT-forgalom zavartalanul bonyolódjék, így közvetve része van az egész gyárnak, a többletmunkát vállaló fiataloknak és közöttük Ladjánszki Istvánnak, a TMK-műhely KISZ-titkárának is.

– Ez az év – nemcsak a buszok miatt – egyébként is jó részt a VIT-készülődés jegyében zajlik nálunk. Ennek is köszönhető – erre talán nincs több példa az országban –, hogy egyetlen alapszervezet-

490+5 busz

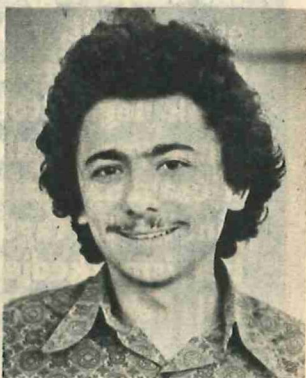
ből ketten utazunk a VIT-re. A története az, hogy az ország legtöbb KISZ-alapszervezetében, itt is VIT vetélkedőt rendeztek politikai, kulturális sportkérdésekről. Ezen a vetélkedőn az alapszervezet három tagja igen jól szerepelt, s ők jutottak a gyári versenybe. Ott is állták a sarat, mind a hárman továbbjutottak a kerületi vetélkedőre, sőt egyik tagjuk, Bécsi

László mérnök innen is továbbjutott a rádió és a televízió előtt zajló vetélkedőbe, Budapest 1. csapatába, s mivel a csapat is jól szerepelt, velük utazik Berlinbe. Rajtuk kívül még 8 IKARUS-gyári fiatal lesz kint, ők a szerelő-csoport. Állandóan készen állnak majd, hogy a buszokkal ne legyen semmi fennakadás.

Jó utat Pista!

Papp Péter, az 1. számú Szakmunkásképző Intézet géplakatos szakon tanuló harmadéves hallgatója, a csepeli fiatalok egyik küldötte. Péter nem őscsepeli, hiszen Hajdú megye egyik kis határközeli falujában, Körösszegapátiiban született, ott végezte el a nyolcadik osztályt. Ma is örömmel emlékszik rá, hogy milyen jó úttörőcsapat volt az iskolában. A sok közül egy kedves emléke:

Vasgyűjtésben a csapat kiemelkedő eredményt ért el, sorsjegyeket kaptak és az egyik sorsjegyre kihúztak egy kerékpárt. Igen ám, de sokan voltak hozzá, mit kezdjenek egy kerékpárral? Az úttörők úgy döntöttek, tovább sorsolnak és legyen egyiküké

a kerékpár. A szerencse Péternek kedvezett, így ő lett a boldog tulajdonos. De ez inkább azt jelentette, hogy ő tartotta rendben a biciklit, hiszen úgy érezte, jogos, ha bárki kölcsönkéri, hiszen az

Már az órákat számolom...

mégis csak a csapat jutalma volt.

Pályaválasztásáról beszélgetünk:

– Örülök, hogy a szakmunkásképzőt választottam, mert így három év alatt jó szakmát szerzek, géplakatos leszek, s ugyanakkor folytathatom is a tanulást.

Péter nemcsak az úttörők között, hanem a KISZ-ben is gyorsan „otthon érezte” magát. Már az első osztályban az alapszervezet szervező titkára lett, másodikból pedig az egész iskola KISZ-szervezetének vezetőségébe válas-

tották. Nemrégiben miniszteri dicséretet kapott jó tanulmányi eredményeiért és a KISZ-ben végzett aktív tevékenységéért.

És a VIT? Hadd idézzem erről Péter szavait:

– Álmodni sem mertem, hogy kijutok a VIT-re. Csepelen – a vasgyárat nem számítva –, mintegy négy és fél ezer KISZ-es dolgozik, tanul. Nagy öröm, megtiszteltetés ez az út.

Számolom már az órákat is, mikor indulhatunk.

Sárdi Mária

MONDOK- MONDOK ÉNEKET...

IRÁNY BERLIN, IRÁNY BERLIN

A VIT-re utazók közt van a népszerű Kalálka együttes, a Vízöntő zenekar és Boros Lajos is.

Kezdjük a sort a Kalálka együttesel. Az alakulás időpontja: 1969 novembere. Tagjai: Gryllus Dániel, Gryllus Vilmos, Mikó István, Radványi Balázs.

A fiúk valamennyien zenei általános iskolába jártak, itt ismerték meg egymást. Az iskola befejezése után többszöri különböző felállásban történő zenélgetés után Gryllus Dániel vezetése alatt megalapították a Kalálka együttest. Az első saját számuk: Arany János: Egri leány című balladája. Azóta is szeretnek verseket megzenésíteni. Shakespeare, Arany János, Petőfi Sándor, József Attila, Kosztolányi Dezső, Weöres Sándor, hogy csak néhány költőt említsünk.

Több mint harminc hangszeren játszanak. Van gitár, blokk-flöte, duda, okarina, cselló, citera stb.

Az együttes tagjai valamennyien dolgoznak, tanulnak, s utána zenélnek. Az eddigi rövid pályafutásuk is sikereikben gazdag.

Ezekről röviden: 1971-ben Moszkvában a szocialista országok fővárosainak fiataljai előtt bizonyították tehetségüket; 1972-ben egy politikai dal fesztiválon szerepeltek nagyszerűen Berlinben. Az idén ismét mennek Berlinbe, de előtte Finnországba utaznak a Magyar Kultúra Hete alkalmából.

A VIT után Prágában várják őket. A műsoruk sokszínű. A legkülönbözőbb

rendezvények alkalmával találkozhatunk dalainkkal. Például: a rádió Népzenei Fesztiválján, illetve „A Magyar-zene tegnap, és ma” adásában. Szavaloestéken is fellépnek, az Universitas együttesel és más előadókkal. Máray Enikővel az „Ej haj lányok, a húsvét múlik” című összeállításukkal járták az országot. KISZ építőtáborokban, különböző kulturális összejöveteleken lépnek fel.

A VIT-re eddigi eredményeik alapján utaznak. Úgy gondolom, méltán képviselik a magyar fiatalokat színvonalas zenéjükkel.

Boros Lajos

— A Ki mit tud?-on elért helyezéssel érdemelted ki, hogy tagja lehetsz a VIT-re utazó magyar delegációnak. Ez volt az első ábtűtő sikered.

— Mikor jelentkeztem, és meghallgattak még gondolni sem mertem arra, hogy nyerhetek. De minden esetben elszántam magam, hogy valahogyan képernyőre kerülök. Sikerült.

— Hogyan alakult ki benned az elhatározás, hogy szerencsét próbálsz ebben a könnyűnek nem nevezhető műfajban?

— Öt évvel ezelőtt egyszer alkalmam nyílt meghallgatni az akkori oly népszerű Gerilla együttest. Nagyon megtetszett műsoruk társadalmi, politikai aktualitása, továbbá az a közvetlen kapcsolat amely előadó és hallgatóság között kialakulhat...

...Persze már előtte is próbálkoztam dalszerzéssel, több-kevesebb sikerrel. Ez az élmény, illetve lehetőség hogy alkalmanként felléphetek a Gerilla együttes klubjában, arra ösztönzött, hogy eddigi munkámat dalaimat újra fogalmazzam, tudásomat továbbfejlesztsem. És ekkor zeneórák, énekórák és gitárórák hosszú sora következett.

— Gondoljuk el, hogy elemezned kell saját zenédet. Milyen műfajba sorolnád? Stílusod kialakulásáról beszélj!

— A pol-beat kategóriába kell sorolnom magam. Szívem szerint azonban sanzonnak nevezem ezt a műfajt. Még kezdőként írtam La Fontaine meséjének aktuálisra „ferdítésével” egy dalt; Béka és a holló-t. Ebben két, napjainkban is élő és felismerhető ember-típust állítottam pellengérré. Ez volt az első sanzonom.

Én írom a zenét, a szöveget is. Célom a közönség bevonása az éneklésbe, gondolkodtatni és szórakoztatni akarok.

— További terveid?
— Üzemmérőként dolgozom. A munka mellett később is, akár egyszer gitárral, póltízálva, énekelni, muzsikálni...

IRÁNY BERLIN, IRÁNY BERLIN

szerepel műsorukon. Népi hangszerekkel dolgoznak: tekerőlant, tambura, töröksíp, duda, cserépdob — hogy csak néhányat említsek.

Jelenleg a HVDSZ Bihari János Népi Együttessel szerepelnek. Persze önálló esteket is adnak; továbbá sok-sok szólótával, színjátszó csoporttal dolgoznak és terveznek közös előadásokat.

Berlin után Franciaországba utaznak, majd Belgiumba, ahol egy népzenei szabadegyetemen vesznek részt. Minden bizonnyal méltóan képviselik népi ihletésű, színvonalas muzsikájukkal hazánkat.

Írta és fényképezte:

GAÁL ZOLTÁN

Vízöntő

Fiatalkor. Három-négy hónapja játszanak a jelenlegi összeállításban. Az együttes tagjai: Vas János, Dabasi Péter, Kiss Ferenc, Lantos Iván, Zsigmondi Márta.

Utazásukat ők is a Ki Mit Tud-on való nagyszerű szereplésüknek, illetve a tavalyi berlini politikai dal-fesztiválon aratott sikerüknek köszönhetik.

Zenéjük egyéni hangvételű. A lány, lírai daltól a politikai, szatirikus és tiltakozó énekig, a népdaltól a megzenésített versekig minden

Könnyebb szíta alatt napfényt tartani, mint nyár közepén megtalálni egy népszerű, fiatal színésznőt. Almási Évát kerestem. Hol lehet a színházi évad befejeztével? Nyilván a Ballaton vízében hűsöl, vagy külföldre utazott. Három nap után, egy zivatar kelles közepén, a budai Városmajor szabad-téri színpadán előadásra készülve találkozót beszél-tünk meg. Szombat volt, este nyolc óra. Mire odaértem, már a Thália színpadán próbált és üzenete fogadott. Hajnalban Miskolcra indult, miután majd éjjel dalolt, táncolt, szöveget memorizált. Végre vasárnap, amikor már mindenki a tévé macit nézte — összefutottunk. Vidám volt és friss.

— Sikeres szereplés, fel-lépés után az embernek nemcsak a hangulata, de a hangja színe is más. Én reggel morcos vagyok, álmos. Délre már belelendülök a munkába és nem lehetek annyira fáradt, hogy egy dicsérő szóra — legyen az kollégáé, rendezőé vagy az ügyeletes tűz-

oltónké — ne kapnék új erőre!

— Ez nemcsak a színészelnél van így! De mikor pihen Éva?

— Az én pihenésem, vagyis, amikor nem vagyok színpadon, vagy nem tanulok szerepet, úgynevezett aktív pihenés. Valamit mindig kell tennem, én nem tudok tétlenül kifeleülni a napra. Ha ráérek, kiugrom a „birtokra”. Jaj, már hetek óta nem láttam a fáimat, meg a virágokat!

(A „birtok” Budajenőn van. Hétfévi pihenő, telistele virággal, futórozásával,

Éva utazás előtt

dáliával és közepén az Éva által vityillónak nevezett kis faház.)

— Kapálok, locsolok. Önmagában is megnyugtató ez a másfajta fáradtság, és jó azonnal látni a munka eredményét. No, nem diófa-ültetésre gondolok, hiszen annak az eredményéhez, termeléséhez évek kellene.

— Van-e még más hobbyja?

— Nagyon szeretek utazni... vagy inkább szeretnék. Tavaly Londonban jártam. Idén pedig az NDK-ba megyek... Berlinbe... Nagy öröm és megtiszteltetés, hogy a tizedik Világifjúsági Találkozón ott lehetek. Tulajdonképpen ez lesz az igazi szabadságom!

— Az idei évadban nagy sikert aratott Déry Tibor „Képzelt riport egy amerikai pop-fesztiválról” című darabjában. Énekhangja remekül érvényesült, színészi játékáról is sokat írtak. A találkozón fellép-e?

— Igen. Nagyon szeretem a kiváló német költőt

Brechtet. Két megzenésített versét — songját — énekelem. Külön öröm, hogy fiataloknak adhatom elő számimait.

— Ha az újságíró golyóstollá hirtelen varázspálcává változna, mit kérne tőle Éva?

(Halk sóhaj, merengő pillantás.)

— Azt hiszem azt, hogy még egyszer, csak egy héttig, vagy egyetlen napig a budapesti Május 1. úti iskola nyolcadikos óravezetője lehessen! Hogy fogcskázunk az udvaron, nagyokat nevéssünk a volt osztálytársaimmal, mint hajdanán.

Az újságíró egyetért. Annál is inkább, mert ő is ugyanabban az iskolában volt — milyen a véletlen! — csapatvezető. Búcsúzóul felítettünk egy lemezt a lemezjátszóra. A „Képzelt riport” dala közlül valót. Így kezdődik: „Arra születünk, hogy a föld sebeit begyógyítsuk...”

JOÓ KATALIN

KÖR- UTAZÁS AZ NDK-BAN

Már csak napok, órák kérdése és megnyílik a X. Világifjúsági Találkozó, ezúttal Berlinben. Az NDK fővárosa immár másodszor látja vendégül a világ ifjúságának színe-virágát.

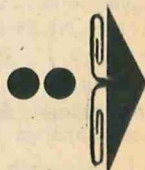
A földgolyó öt világrészének 120 országából érkeznek a fiatalok, akiknek majd sorra mutogatják a házigazdák, hogy mire büszkék országunkban. Régi és új városokba, romantikus, ódon üzemekbe és szupermodern ipari óriáslétesítményekbe, gyönyörű tárgyakkal gazdag múzeumokba kalauzolják el vendégeiket.

Nehéz lesz az útikalauzoknak is a dolga, hiszen tizedrészét sem tudják megmutatni annak, amit szeretnének és meg is kellene mutatniok hazájukból.

Ezúttal a „Pajtás” szerkesztősége meghív Titeket egy képzeletbeli NDK-körutazásra és legalább egy-egy kép erejéig megmutatjuk: mire büszkék kedves barátaink.

1 - 2 - 3. Akik a II. világháború után látták a romokban heverő Berlint, a fejüket rázva esküdtek meg rá: itt soha többé nem lesz élet! Akik majd a X. VIT-re összesereglenek Berlinbe, az NDK fővárosába, az Alexander Platzra kiálthatnak föl: „Ez Európa egyik legmodernebb, legnagyobbvalójában városcentruma!” – Itt van nem messze a híres Brandenburi Kapu, itt sudarodik a sok száz méter magas tévétorony és itt látható Berlin legnépszerűbb randépszékhelye is, a máris világhírű Világ-óra

KÖR- UTAZÁS AZ NDK-BAN

4., 5., 6. A Német Demokratikus Köztársaság munkás és paraszt állama egyaránt híres optikai gyártmányairól, fejlett mezőgazdaságáról és világszínpalon álló vegyiparáról

7. Erfurt városa – többek között – évente ismétlődő Nemzetközi Virágkiállításáról híres

8. Weimar városa mindig is a német kulturális élet központja volt, itt élt, alkotott Goethe, Schiller, Bach és a mi Liszt Ferencünk is

9. Ha ezt a szót halljuk: Meissen, azonnal kapcsolódik hozzá ez a szó: porcelán! Kép a világhírű gyár kiállító terméből

10. Az NDK nehézipara „mindent tud”. Vegyipar, optika, porcelán, kibernetika, járművek, de világhírű hajókat is gyártanak, pl. Wismarban

11. A német irodalom két világhírű szellemóriásának Goethének és Schillernek a szarkofágja weimari mauzóleumukban

12. Leipzig városát magyarsan Lipcsének mondjuk. Lipcse neve pedig egyeőtvszódott a Lipcsei Nemzetközi Vásár fogalmával

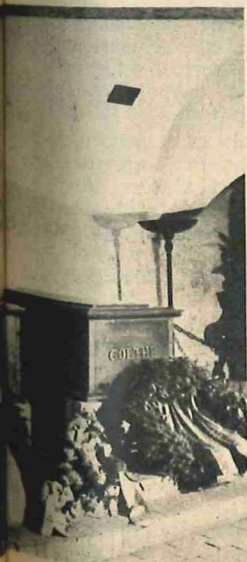
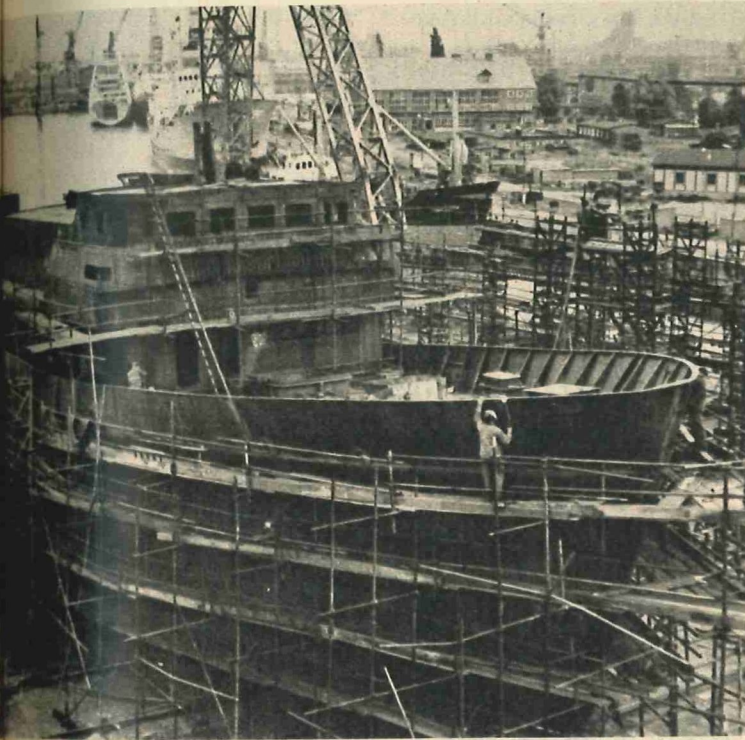
13. Az NDK sportolói világra szóló eredményt értek el a tavalyi müncheni olimpián. Egyik bajnokunk: Wolfgang Nordwig, rúdugró

14. Vidám NDK úttörőpajtásaink egy kedves csoportja

15. Eisenach városa nemcsak a közkedvelt „Wartburg”-gyáráról híres, hanem télbúcsúztató népnepélyeiről is

Összeállította:
HUNYADY JÓZSEF

A hajót polipok lakják

... Ezúttal mindössze 36 méter mélységbe akantam leszállni. Ez a szám, nyilván nem sokat mond az olvasónak, nekem azonban nagyon emlékezetes. Részen azért, mert állítólag ebben a mélységben kell lennie Grasse admirális egyik gályájának, s amelyet 2 millió dollárra értékelnek az Antillák hajótemetőjében. Részen meg azért, mert e veszélyes foglalkozás fontos következtetéseihez jutottam a szóban forgó vállalkozásnál. Mindegyelőtt ahhoz, hogy a félelem leküzdhető. — Így kezdi beszámolóját Riesenbergh főhadnagy, amerikai kincskereső, s így folytatja történetét...

Lemerülés az Antillákon

Azon a szép trópusi délutánon tehát még kezdőnek számítottam, s lelkesedésem folytán csak a nagy fogásra gondoltam, miután a Cholítával — a hajónkkal — pontosan ott vesztegeltünk, ahol a gálya felőhelyét valószínűsítették a térképek.

Szerencsém volt, pontosan azon a helyen merültem, amelyet előzetesen meghatároztunk és nem sokára észre is vettem, hogy a titokzatos félhomályban, nem nagyon messze tőlem,

hajóroncs körvonalai bontakoznak ki.

Megálltam, hogy néhány pillanattig gyönyörködjek a látványban.

Ekkor a bal vállamon váratlanul enyhe ütést éreztem. Egy pillanatra úgy tűnt: megdenvedek. A legszörnyűbb rémképek cikáztak át agyamon. Aztán különös tapogatást éreztem. Majd azt, hogy a verejték lassan kiveri a homlokomat, de nem mertem azonnal megfordulni.

Mint hogy nem maradhatam továbbra is határozatlan, nagyon lassan elfordítottam ólomtalpamat — minden gyors mozdulattól óvakodva — kezemet pedig az övön levő cápa-késre csúsztattam, majd kihúztam a pengét. Aztán tovább folytattam a lassú fordulót, mindaddig, amíg magam előtt nem láttam azt a „valamit”, amely a vállamat veregette.

Polip volt. De akkora példány, amelyet azóta sem sikerült látnom.

Nos, ez az a találkozás, aminek egyáltalán nem örül az ember. A polip, bármekkora is, rendszerint nem támad, bár egyike a tenger leggyorsabb állatainak. Mozgásával a kengurura emlékeztet. A kisebb példányoknál az ugrás 5–6 méter is lehet. Nyolc karja,

vagy tapogatója van ennek a szörnynek. Ezek 2–4 méter hosszúak. Az állat félelmetes erejét szívókái révén fejti ki: mindegyik karján körülbelül 200 található, s egy-egy 30 kg erő kifejtésére képes — négyzetmilliméterenként...

Víz alatti harc

Ha a bűvár teljesen mozdulatlan — hallottam sokszor — a polip nem támad. Ám ez a szörny szeme nem ezt mutatta. Amint összeszedtem magam, elhatároztam, hogy cselekedni fogok.

Hirtelen mindketten ugyanabban a pillanatban támadtunk. Az első menet a polipé volt. Amilyen gyorsan csak a szerelvényem engedte, a szeme közé sújtottam a késsel... és elhibáztam. Még abban a pillanatban, egy kitűnő bokszoló reflexével visszavágott és három tapogatóját csavarta testemre.

Néhány másodperc szünet. Mozogni kezdtem, hogy felmérjem az erőt, mely magához szorít. A több száz szívóka kínos következtetésekhez juttatott. Aztán a kötéltre gondoltam, amely a hajóhoz vezet. Egyetlen jel és az embereim felhúznak. Ám röpké pillantás az ellenfélre elegendő volt, hogy meggyőződjek róla: itt csak

az én kötelem lehet a győnebb. Akkor pedig minden külső segítség nélkül maradnék a mélyben. Úgy döntöttem, hogy csak a végszükségben fordulok ehhez a megoldáshoz.

Nem volt tehát más választás, mint a harc.

Annál is inkább, mert éreztem, hogy a karok szorosabbra záródnak. Bal kezemet a testemhez szorítottam, de a jobb, az iménti mozgás eredményeként, szerencsére szabad volt, és a kést is fogtam. Ahogy csak bírtam teljes erőmből ütöttem és elvágtam egyet a három kar közül. Lazult a szorítás és másodszor is ütöttem. Ebben a pillanatban, talán a csonkításból származó fájdalom miatt, a polip kékestekete felhőt bocsátva ki magából — mely néhány másodperc-re elváltított — kapálózni kezdett körülöttem.

Inkább éreztem, mint tudtam, hogy újabb kar közeledik felém — és mint hogy kissé visszanyertem cselekvési szabadságomat — felkészültem a fogadásra. Ereimben megfogott a vér, amint észrevettem, hogy a kar a sisakomon tapogat. Kétségtelen, a nyakam lelt volna a leghálásabb célpont. Ha eléri, azonnal befejeződik a küzdelem. Elkör, minthogy elég közel voltam hozzá, késemet az állat testébe döftem. Könnyedén behatolt, valószínű nem nagyon sértettem meg. De ahhoz elegendő volt, hogy egy pillanatra megálljon; visszahúztam a karomat, majd arra a tapogatóra sújtottam, amelyik a sisakom felé közeledett. A remény feléledt bennem, hiszen már három csápot ártalmatlanná tettem.

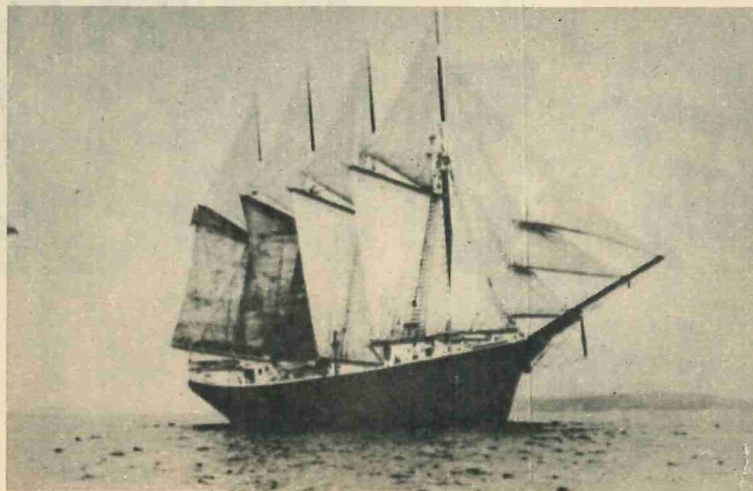
És ez volt az a pillanat, amikor éreztem, hogy meg kell húzni a kötelet. Ám egyetlen másodperc elegendő volt annak megállapítására, hogy a szerencse elpártolt tőlem... Kétségbeesve láttam, hogy két kar kúszik a bokám felé. A kötélt tehát használhatatlan. Fogoly vagyok.

Elvesztettem az eszméletem

Elég ostobán, megpróbáltam kiszabadítani a bokámat, ehhez azonban le kel-

ARANYTALAZ

II.

Cholita hajónk a gályafelőhely felett vesztegelt

SZITAS GYÖRGY RAJZA

lett hajolni és megbotlottam. Elvesztettem az egyensúlyomat és az ellenfél ezt azonnal kihasználta. Egy kar villámgyorsan a testemre tapadt és az állat maga felé húzott.

Ez a vég, gondoltam, meghalok.

Késemmel a csápra sújtottam. Újabb adag fekete folyadék sötétítette el a vizet. A kar egyik oldaláról a másikra fordított. Most már teljesen ösztönö-

sen védekeztem, újra meg újra az állat testébe szúrta. Olyan volt ez a küzdelem, mint a lidércnyomás. Valahányszor szúrta, éreztem, hogy késem behatol az állat puha testébe, de minden különösebb hatás nélkül. Nyomasztó! Hiába sebesítem meg, mintha fel sem venné...

Legalább húsz perce voltam már a víz alatt, ez azonban húsz órának tűnt, de inkább húsz kegyetlen évi harcnak az életémért.

Levegőm volt ugyan, de éreztem, hogy bármelyik pillanatban elveszíthetem az eszméletemet. Amikor egy óvatlan pillanatban a polip nekilökött egy korallnak, ez meg is történt. Nyilván csak pár pillanatig tartott a rosszullét, de amint magamhoz tértem, rádöbentem, hogy választanom kell vagy az ájulás és az azt követő halál, vagy öldöklő küzdelemben maradok alul e féltelmes karokkal szemben.

Ekkor ismét eszembe jutott a kötél. Az utóbbi percekben teljesen megfeledkeztem róla, egyáltalán fel sem merült bennem, hogy a tenger mélyén éppen a felszínről kaphatok segítséget, a külvilágtól. Világosan láthattam, hogy a helyzetem reménytelen, nem volt más választás, mint leadni a vészjelet: a négy rövid rángatást. Annyit jelent: „Húzzatok fel bármi áron, még akkor is, ha esetleg elszakad a kötél.” Ez persze, valahol egyenértékű volt az öngyilkossággal, de nekem akkor már más választásom nem volt.

Az életmentő kötél

Teljesen fekete volt körülöttem a víz, azt sem láttam, hogy mi ellen védekezek. Olykor a korallok ütését is éreztem s minden ezen túl a tartós eszméletvesztés bármikor várható volt.

Még egyszer végiggondoltam a lehetőségeimet, miközben a tintafelhőben felűnt a szörnyű fej, a két gyilkos szem rámmeredt.

Maradék erőmet összeszedve, utolsó öntudatos cselekedetként még egyszer leadtam a vészjelet. Az állat fejét egészen a sisakom mellett láttam, aztán minden elsötétedett...

A Cholita fedélzetén, társaim mesélték el a történet kedvező befejezését — melyet én iszonyú fáradtan hallgattam. A leadott jelből megéjtették, hogy nagy bajban vagyok és csörlőzni is kezdték a kötelet mindaddig, amíg ellenállást nem éreztek. Ettől kezdve kifejezetten a tapasztalatukon és végtelen kitartásukon múltott, hogy egyes manőverezéssel kiragadhatták a polip szorításából, úgy, hogy a mentőkötél nem szakadt el.

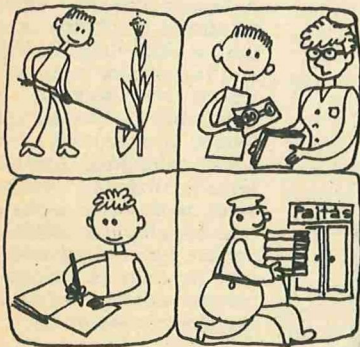
Barátaim talpraesettsége nélkül valószínűleg sohasem jutottam volna odáig, hogy a tenger titkainak bolygatásában sikereket érjek el, beleértve a felszínre hozott értékeket és megtanulni azt, hogy a harcot feladni sohasem, még a legreménytelenebb helyzetben sem szabad.

KIRÁLY ERNŐ

Kié lesz a külföldi út?
Keress az elrejtett betűt

JÁTSSZUNK EGYÜTT

III.

Újra figyelmedbe ajánljuk, hogy a Pajtás nagy nyári játéka-ba bármikor bekapcsolódhatsz, ha megszerzed az újság nyári szá-mait, amelyekben egy-egy rajzolt betűt rejtettünk el. Ha ezeket megkeresed és az egész nyárra szóló feladatot teljesíted játékos igazolványt kapsz és te is elnyer-heted a külföldi jutalomutatót.

Egész nyárra szóló feladatot: a Játsszunk együtt résztvevői a

nyár folyamán egyénekenként öt óra társadalmi munkát végeznek. A pénzből egy könyvet vásárolnak. Belső oldalára felírják a nevüket, a pontos címüket és elküldik szerkesztőségünkbe. Az össze-gyűjtött könyveket a játékosok nevében szeptemberben egy ta-nyai úttörőcsapatnak adjuk át.

Harmadik heti betűnk: TT

Harmadik heti játékunk: ve-szélytelen helyen kerékpározz három kilométert vagy a gyalog-lás bajnokainak stílusában gyalog-olj egy kilométert, esetleg hívd ki barátaid egy tollaslabda csa-tára. A feladat teljesítését bárki-vel igazoltathatod. Plusz pont jár annak aki a játékokra minél több gyereket mozgósít és ezt jelenté-sében — amelyet öt napon belül postára kell adni — megírja. Cím-münk: Pajtás szerkesztősége 1068 Budapest, Gorkij fasor 6. A bo-rítékokra okvetlenül ird fel: Játssz-unk együtt!

Figyeld a Pajtás minden szá-mát!

IRÁNYÍTÓSZÁMUNK:

1068

POSTALÁDA

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK:

TÁBORI VIT-VETÉLKEDŐ

Évről évre felkeressük csa-pattáborhelyünket a Balaton szomszédságában, Felsőörsön. A festői Malom-patak völgyé-ben pompás napokat töltöt-tünk el. Idén kissé megtré-fált bennünket az időjárás: a kelletténél jóval több csapadék áztatta sátrainkat, mint ami az ideális táborhoz szükséges. De azért nem unatkoztunk. Nagyokat kirándultunk: Győr, Pannonhalma, Veszprém vol-tak úticéljaink.

Valamennyi rendezvényünk közül legemlékezetesebb a VIT-vetélkedő. A nagysátor-ban összegyűlt az egész tábor. S miközben kopogtak az eső-cseppek a sátorfalra, mi benn felidéztek a fesztiválok törté-netét, dalait. Bizony jócskán takarodó után fejeztük be ezt a napot.

Riporter órs, Dunakeszi

KÖZHÍRRÉ TÉTETIK

ÜDVÖZLET A VIT-RE

Sok pajtás, órs, esapat ér-deklődött, hogyan küldje el jókívánságait a világ ifjúsá-gának képviselőihez, Berlinbe. Tájékoztatásul ismét közöljük a fesztivál címét:

**X. Fesztivál,
BERLIN
106. Pf. 600.**

HOGYAN JUTHATOK NYÁRON IS A PAJTÁSHOZ

?

Sok olvasónk kérésére közöl-jük, hogy Budapesten és a vi-déki városokban az újságáru-sok, kisközségekben a posta-hivatalok terjesztik a lapot.

Minden ismert táborhelyre elviszik a Pajtást, s ha a csa-pat olyan túrára, táborozásra indul, ahol nincs rendszeres tábor, oda is elküldi a helyi postahivatal a kívánt példány-számot, ha két héttel előbb megrendelik. Egyénileg is elő-fizethettek a lapra a lakóhe-lyetekhez legközelebbi posta-hivatalban a következő csekk-számon: 215-96162 Posta Központi Hírlapiroda számlá-ja.

Válogatás a „Menetjegy a VIT-vonatra” pályázatra beérkezett anyagból

Az élmények nem fakulnak

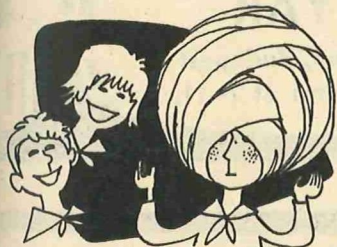
BUDAPESTEN TÖRTÉNT

Az ország szívében rendezett fesztiválon rengeteg magyar fiatal volt. Itt is gyakori téma volt a háború. Ez érthető, hiszen még láthatók voltak a romos épületek, a háború pusztításai, de a borzalmakat átélő fiatalok töretlen békevágys is élt. Tanúsították, hogy megvetik a háborút és képesek minden áldozatra a béke megőrzéséért — mesélte Szigeti Márton budapesti úttörőnek az édesapja.

Könnnyen ment a barátkozás, mert eszméjük és céljuk közös volt. Meny-nyl akadályt kellett leküzdeni, amíg idejutottak! — „Egy angol kislány teherautón utazott ide, az ausztrál fiú pedig hajón dolgozott, amíg kijutott. A magyarok 300 gyarmati fiatalnak segítettek a VIT-re utazásban” — írja Tóth Katalin Tatabányáról.

A budapesti Dobos Anna nagybátyjának ez volt a legmaradandóbb élménye, hogy — „augusztus 28-án esküt tettek a Hősök terén. Esküt tettek, hogy egy olyan világot küzdenek, amely nem ismer többé nyomort és háborút”.

„A csillebérci táborban is laktak a VIT alatt. A VIT-en részt vevő fiatalok is ellátogattak oda. Az úttörősapkát elcsereztem egy kb. 10 méter selyemből készült turbánra. Csak a nyakam látszott ki. Derült, kacagott az egész tábor” — írja Radics Eva Csongrádból, akinek édesapja mesélte.

A DIVSZ INDULÓT VISSZHANGOZTÁK A FALAK

Többen emlékeztek arra a fővárosra, amely az idén a X. fesztivált rendezte — Berlinre. Erről a legérdekesebben Einhorn Ágnes Budapestéről írt, akinek Jánosy Lászlóné elmondta, hogy: „A kitűnő akusztikájú Karl Marx Platzen egyszerre kb. 50 nyelven szólt meg a DIVSZ induló. Szabadtéri színpelésen a berlini stadionban ült Wilhelm Pick, a fehér hajú, kedves mosolyú ember, az első sorban.” —

VARSÓI MELÓDIÁK

Egy VIT-díjas táncos, Tarcsi Zoltán mesélte: „Varsóban egyéni számban első lettem. A díjkiosztás után kaptam meg a táviratot, melyben értesítettek, hogy fiam született.”

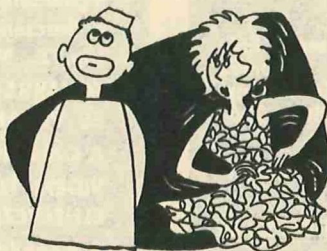
Neumayer Katalin Nagykanizsán pedig lejegyezte: „Varsóban a fiatalok Chopin szülőházát is meglátogat-

Még tavasszal hirdettük meg a Menetjegy a VIT-vonatra c. pályázatot. Rengeteg levelet kaptunk. Az eredményt is kihirdettük már a lapban. Az igazi eredménye mégis az volt, hogy megismerkedtek a VIT eddigi történetével, az ifjúsági mozgalmakkal. Leveleik azt tükrözik, hogy alaposan felkészültek, sokat dolgoztak. Ez így természetes, így jó. A fesztivál a tiétek is, hiszen vezetőitek, sőt ti magatok — úttörők — is részt vehettek rajta. Én, aki végigolvastam az összes levelet, átéltem valamennyit.

A pályázat kérdései közül a 9-es feladat volt a legérdekesebb. Nemcsak lexikális tudást kívánt meg, hanem önálló, saját gondolkodást követelt tőletek. Így hangzott: „Ha lakóhelyeden ismeresz olyan személyt, aki járt már valamelyik VIT-en, keresd fel és kérdezd meg tőle: mi volt a legfeledhetetlenebb élménye!”

A Pajtás sok száma kellene ahhoz, hogy a levelekben kapott élményeket úgy adjuk vissza, ahogy azt leírtátok. De ezért egy kis izelítőt közlünk a gazdag anyagból.

ták. A látogatók között volt egy vak egyiptomi fiú. A vendégeket köszöntő kis hangverseny után a vak fiú odaült a nagy művész zongorájához és eljátszotta Chopin egyik halhatatlan művét.” — írta Doboki Kati Budapestről.

ALUDNI OTTHON KELL!

Az emlékezők először mind a „Moszkva-parti esték” halhatatlan dalára emlékeznek vissza, hogyha a moszkvai VIT jut eszükbe.

„Egy ecuádori fiatal fiú elmesélte, hogy hazájában az államtól nem kapott segítséget, hogy erre a VIT-re eljusson. Sok embernek a filléreiből gyűlt össze az útravaló. A határon szokve jött át, az utat bújva tette meg. Ha hazájában megtudják, hogy ő Moszkvában volt, a VIT-en, kivégzik. Még a visszautja is kilátástalan.” — mesélte el Ovári Eva, Bende Evának Keszthelyen.

Rendkívül gazdag program és nagy-nagy szeretet jellemezte ezt a VIT-et. Pl.: „Az érkezőket a határon úttörők fogadták virággal” — írta Kiss Margit Hódmezővásárhelyről. „A moszkvai VIT-en a jelszavuk: aludni otthon kell! — volt. Autogramokat írtak csuklósibbadásig.” — írja a lábatlani Rózsa órs.

ÚRHAJÓS A VIT-EN

Helsinki-ben volt az első VIT, amelyen úrhajós is megjelenhetett. — „Amikor Gagarin, a hős úrhajós megérkezett, százezres tömeg fogadta a repülőtéren.” — írja Tóth Zoltán Szolnokról. Neki Kővecsecs Ferenc mesélte.

Katona Ágnes, VIT-díjas mesélte a veszprémi Boda Editnek. Táncest volt. A fiatalok vidáman táncolták a tiszvet. A művésznő be akarta bizonyítani, hogy ő vérbéli magyar lány — jól tud táncolni. Hölgyválasz volt, felkért egy néger fiút. Elkezdődött a tánc, és meglepve látta, hogy partnere nem nyúl hozzá egy ujjal sem. Kiderült később, hogy olyan vallási szektához tartozik, amely tiltja, hogy nőhöz hozzáérjenek.”

GÁLFI ÉS TYERESKOVA

A szófiai VIT-en az első úrhajós nő is megjelent. „Gálfi János Tyereskóvával csináltatta meg a búvészműtávjant. Egy léggömbből egy csirkét varázsolt elő a bátor úrhajós.” — írja Gál Irma Budapestről.

Jelenfi Anna Szentéről azt írja, hogy: „A határon nem engedték át

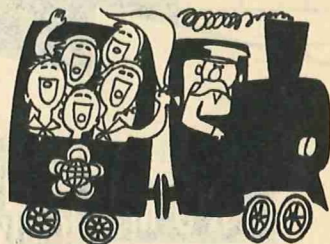
a hyppiket. Rengeteg kislányt láttak az első napon teniszpályán. Azt hitték, mindenki teniszezik. Kiderült, hogy a lányok a megnyitóra gyakorolnak, a teniszpályán pedig zászló van.”

Az 1973-as X. berlini VIT-tel már a 10. feladatban kellett foglalkozni: „Írj egy csatakiáltást a X. VIT-re menő magyar fiatalok részére!”

Rajta, álljanak itt sorban a legjobb-bak, színesítsék a nyári úttörőtáborok VIT táborúztát! Legelől a pályázat nyertesének munkája álljon:

MINDEN ország békét vár,
Laosz, Szuex, Vietnám!
Amerika, figyelj hát,
Építs inkább, ne bombázz!
Éltünk-e már az éhség,
A földünknek minden részén?
Lesz-e BÉKE, lesz-e már?
Rajta, múlik ifjúság!
HARCOLJ HAT!!!

Nádori Viktória, Salgótarján

Fiatalok barátsága,
Álmunk valóra váltása,
Együtt könnyen hirdetjük,
Gyere pajtás, tarts veled!
Szekeres Eva, Szentmihálytelek

VIT, VIT, hurrá VIT!
Gyertek veled, gyertek mind!
Fogjátok jól egymás kezét,
Együtt hirdessük a békét!

Dudás Edit, Agárd

Fogjuk most meg egymás kezét,
Találkozik sok nemzedék.
Nagy-nagy tüzet körülülünk,
Tizedik VIT így köszöntünk!

Kiss Erika, Maróti Anka, Zsombó
Világ béke, szabadság,
Harcolj érte ifjúság!

Bacsó Erika, Budapest

A X. VIT-re megyünk,
Egy országot képviselünk.
Budapest, Pécs, Nyíregyháza,
Viszontlátunk nemskorára!

Hermesz Ildikó, Szászvári

A pályázatával mindenki nyert. Felkutatották a régieket, idézték a múltat.

Örömet szereztek. Nemcsak magatoknak, ismerőseiteknek és nekünk. Ha elolvashatnák ezeket a gondos, kedves leveleket azok a fiatalok, akik 1945. október 29-én 30 millió fiatal küldöttként Londonban tanácskoztak, és november 10-én megalakították a DIVSZ-et, elhatározzák, hogy két évenként találkozt rendeznek!

Bűszkék lennének rájuk. Bebizonyították, hogy a találkozóik eredményesek voltak.

Élményeket hagytak, és az élmények nem fakulnak, hanem fényesednek!

SZABÓ KATI

PAJTÁSOK!

Gyertek szakmunkástanulónak a Csepeli Erőmű és Szolgáltató Üzemekhez! Vállalatunk a következő szakmákban iskoláz be tanulókat:

VILLANYSZERELŐ, LAKATOS, ESZTERGÁLYOS, KÖMÜVES CSŐHÁLÓZAT- és BERENDEZÉSSZERELŐ, ASZTALOS, BÁDYGOS, HEGESZTŐ.

Kollégiumi elhelyezést biztosítunk: kőműves, lakatos, bádogos szakmákban.

Jelentkezni lehet: Csepeli Erőmű és Szolgáltató Üzemek Személyzeti és Tanulmányi Osztály Csonka Kálmán pályaválasztási felelős.

Cím: Csepel 1. Pf. 99. Irányítószám: 1751.

Telefonszám: 131-860/28-40 mellék.

CSEPELI
ERŐMŰ
és szolgáltató Üzemek

FIUK! Sörgyártó szakmára jelentkezhetek!

Képzés: az élelmiszeripar

legmodernebb iskolájában,

a Bercsényi Miklós Szakmunkásképző Intézetben (Bp. X., Maglódi út 4.)

TOVABBÁ JELENTKEZNI LEHET LAKATOS ÉS VILLANYSZERELŐ TANULÓNAK.

A szakmunkásképzés ideje alatt munka- és védőruhát, VIDÉKI TANULÓK RÉSZÉRE KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉST ÉS TELJES ELLÁTÁST BIZTOSÍTUNK.

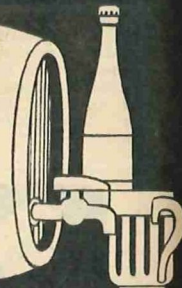
A megállapított ösztöndíjon felül, szerződés kötés esetén

a tanuló havi 250,- Ft társadalmi ösztöndíjban részesülnek.

Jelentkezés:

**KÖBÁNYAI
SÖRGYÁR**

Tanulóotthon, Budapest
X., Jászberényi út 7-11.

Biztos jövő, jó kereseti lehetőségek!

Jöjjetek a 31. sz. Állami Építőipari Vállalathoz gyakorlati képzésre SZAKMUNKASTANULÓNAK

Azoknak a 14-17 éves fiúknak jelentkezését várjuk, akik a 8. osztályt elvégezve a kőműves, ács-állványozó, vasbetonkészítő (vasbetonszerelő, betonelemgyártó), szobafestő, mázoló-tapétázó, burkoló (hidrog), vas- és fémszerkezeti lakatos, villanszerelő, épületasztalos és építőgépszerelő szakmát akarják elsajátítani. A TANULÓKNAK havi

70,- Ft térítési díj ellenében KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉST, napi 1,- Ft-ért étkezést adunk.

Továbbá: 2 öltöny munkaruhát, 1 öltöny vattás ruhát, egyensapkát, 2 meleg alsónadrágot, 2 pár munkabakancsot, 2 törülközőt, sport- és kultúrfelszereléseket biztosítunk.

Minden szakmában a tanulmányi előmeneteltől függően tanulmányi ösztöndíjat adunk. Ezenkívül a kőműves, ács-állványozó és vasbetonkészítő tanulók havi 200,- Ft ösztöndíjkiegészítésben részesülnek.

Az ács-állványozó és vasbetonkészítő szakmákban - szerződés kötés esetén - további 250,- Ft társadalmi ösztöndíjat adunk. A jó előmenetelű tanulókat a III. évben teljesítménybérben foglalkoztatjuk, így keresetük - teljesítményüktől függően - a 800-1200,- forintot is elérheti. Jelentkezés személyesen: Bp. III., Pomázi út 19. Szakoktatás.

Írásban
Bp. V.,
Petöfi S. u. 7.
31. sz.
Állami
Építőipari
Vállalat

A KÉT ÖSSZEKÖTŐ

AZ ÚJ ÖSSZEKÖTŐ

Szöveg:
VASVÁRI FERENC

Rajz:
SZITÁS GYÖRGY

5

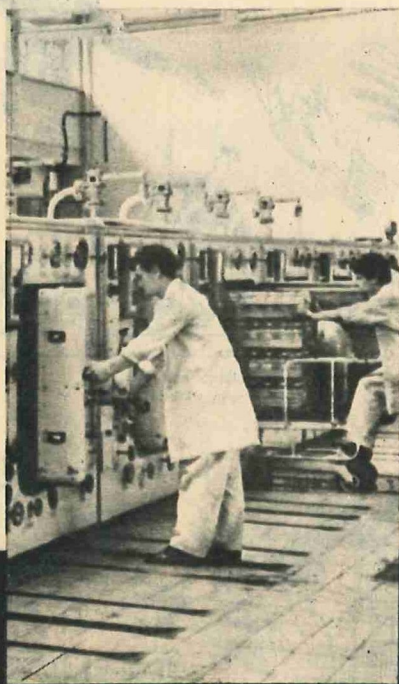

**Jó
lehetőséget kínál
a Chinoin
Gyógyszergyár
a szakma tanulásához**

Leányok! Várunk benneteket vegyésztanulónak.
Fiúk! Jelentkezzetek: **vegyész, lakatos, hegesztő,
villanszerelő, esztergályos, csőszerelő ipari ta-
nulónak.**

Vegyésztanulóinkat korszerű tanlaboratórium-
ban, gyógyszeripari tanműhelyben képezzük kil
Emelt szintű képzés! Vállalati ösztöndíj!

A Római-parton csónakház; sport- és kultúrfel-
szereléseket biztosítunk! Harmadéves tanulóink-
nak legalább közepes tanulmányi eredmény ese-
tén 1000-1200 forint fizetést adunk.

**Címünk:
Chinoin
Gyógyszer-
gyár
Oktatási
Osztály,
Bp. IV.,
Tó u. 1-5.
T.: 292-900
513 mellék
és Chinoin
Nagytétényi
Gyáregység
Személyzeti
Osztály,
Nagytétény,
XX., Bányalég
u. 2.**

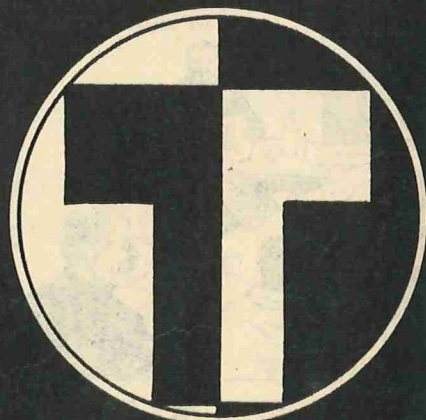
**GYERTEK
HOZZÁNK
KERTÉSZKEDNI!**

**KÖNNYŰ MUNKA A
SZABADBANI**

Kertészeti munkára fel-
veszünk 8 általánost
végzett lányokat és fiú-
kat.

Jelentkezés: Óbuda MG
Tsz. 1093 Budapest, III.,
(Békásmegyer) Vörös-
hadsereg útja 65 554
hrs. 8-16 óráig.

Telefon: 687-669,
888-322.

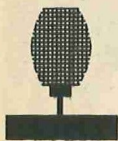

**Fiatal
lányokat alkalmaz
és betanít
könnyű fizikai
munkára az**

EIVRT Adócsőgyára
Cím: Budapest XIII.,
Váci út 169.
Írányítószám: 1394.

MIT HALLGASSUNK? MIT NÉZZÜNK?

Július 25–31-ig

25-én, szerdán a Kossuth Rádióban hallhatjuk a Lúdanyó meséi című sorozatból a Hüvelyk Matyiról szóló történetet. Régmúlt vi-

lágba vezet Lipták Gábor A zsám-béki török kút című rádiójátéka.

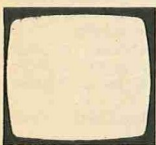
27-én, pénteken a Kossuth Rádió közvetíti Lúdanyó negyedik meséjét, egy pagodáról, ahol mindenféle csodálatos dolgok történnek. Ezen a napon hallhatjuk a Tizenkét szék befejező részét. Mi van a varászdobozban? — ezt is megtudhatjuk péntek délután. Jókai Egy magyar nábob című regényének rádióváltozata ugyancsak a Kossuth műsorában hangzik el. A Petőfi Rádióban az Ezeregy délelőtt kínál kalandozást a mesék világában.

28-án, szombaton ismét Lúdanyó meséi, ezúttal a tündérlányról és a szörnyről. Délután — szintén a Kossuth Rádióban hallhatjuk a Toldi estéjének II. részét. A Petőfi Rádióban, a szokásos időben a Napraforgó tarka műsora jelentkezik.

29-én, vasárnap délelőtt az MRT gyermekkórusa énekel. Kora délután az Ifjúsági Rádiószínpad mutat be egy hangjátékot: Lázadás a Csó utcában. A Grimm meséjéből írt, A hat cimborá című mesejátékot a Petőfi Rádió sugározza. Este — ugyancsak a Petőfi — riportműsört hallhatunk a Bakony élővilágáról. A 3. műsorban hangzik el Nagibin elbeszélésének rádióváltozata: A visszhang titka. (Nemrég a tévében is láthattuk.)

30-án, hétfőn ismét jelentkeznek az Ezeregy délelőtt, a Petőfi. A Kossuthon délután „szóal meg” Miska bácsi lemezsládája.

31-én, kedden, a Kossuthon, reggel: Harsan a kürtszó! Romhányi József mesejátéka, az Igen-nem királykisasszony délután hallható.

25-én, szerdán a Kuckó műsorában az országos virágkötészeti verseny legjobbjai mutatják be művészetüket.

Elmeesztizolásnak ismét ajánlhatjuk a Játék a betűkkel című műsört.

26-án, csütörtökön a Tizen Túllak Társasága riporterei gyalogtúrára hívják a nézőket a Bakonyba. Láthatunk egy filmet a bűvárokról, a tollaslabdázókról, megtudhatjuk azt is, hogyan kell egy kerékpárt felszerelnünk. A műsor pilóta-vendége a repülésről beszél majd.

28-án, szombaton délután nyílik a X. Világifjúsági Találkozó Berlinben. A tévé kamerái élő közvetítésben számolnak be az eseményről.

29-én, vasárnap délelőtt folytatódik a templomos lovagok kincseit felfedező gyerekek kalandos sorozata. Ezután egy napközis táborba látogathatunk el, s vidám sportversenyek nézői lehetünk. Délután ismét felröppen a süsü keselyű. Egy riportfilm Moszkvába kalauzol, s láthatunk érdekességeket a tamperei kajak-kenu VB-ről is. Este újra találkozhatunk a képernyőn a X. VIT-tel.

31-én, kedden két alkalommal is jelentkeznek a tévé riporterei az NDK fővárosából.

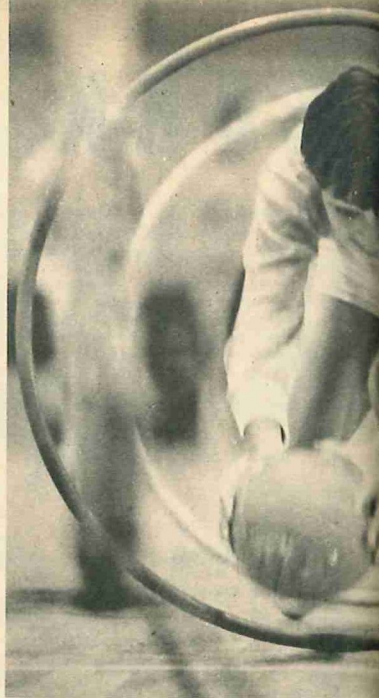
„SPORTOLJ VELÜNK, PAJTÁS!”

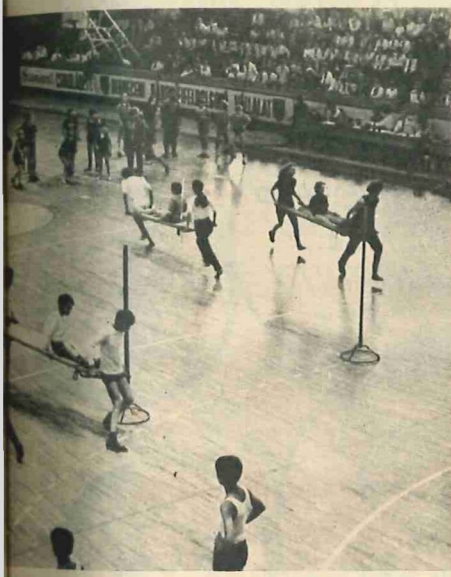
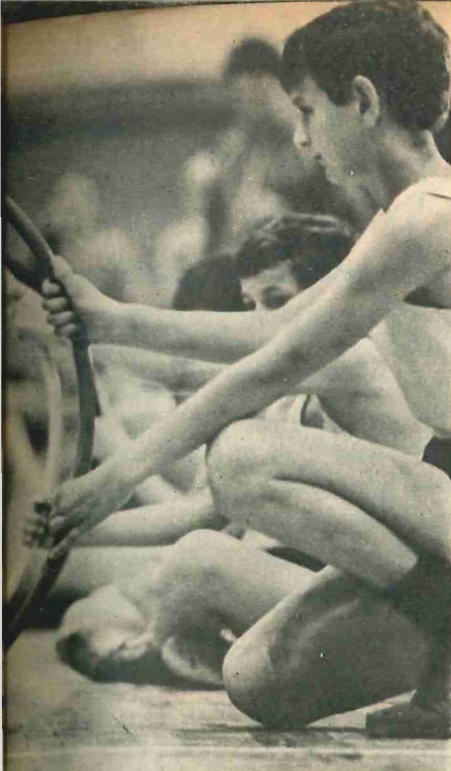
MISKOLCON

A villanyújságon pontosan nyolc óra huszonötkor tűnt elő a felirat: „Köszöntjük a Sportolj velünk pajtás, 1973. résztvevőit!” Azután megjelentek a harosnások, s végül a sportinduló pattogó ritmusára bevonultak a versenyzők. Helyet foglaltak a szigorú arcú versenybírák, s máris kezdetét vette a viadal.

A csapatok tagjainak korosztálya nem egészen egységes. Fűrge kisdobosok mellett izmos úttörők, a hozzájuk tartozó két ifivezetővel s apukával, anyukával. (Utóbbiaknál a zsűri engedélyezi, hogy a rossz formában levő apukát két anyuka helyettesítse!)

A versenyszellem kitűnő. Egész estét átvedd anyukák brillíroznak a repülő koronggal; sok kalóriát fogyasztó

Huszonkét csapat részvételével két héttig tartó labdarúgó-vetélkedőt rendeztek Nagykanizsán a PLK ottani szervezői.

Az úttörőház környéke megtelt a PLK résztvevőinek vidám nyüzsgésével. Százhetven ifjú labdarúgó edzését irányították Kiss István labdarúgó edző és játékevezető s a vele együttműködő kollégák.

Alighogy véget ért a tanév, a kalocsai VTSK már a harmincegyedik mérkőzés jegyzőkönyvét küldte be a Magyar Úttörők Szövetsége címére, s egyben jelezte: további mérkőzések vannak kilátásban a helyi Fiúnevelő Intézettel.

Harmincegy mérkőzésből huszonnyolcat megnyertek, egy döntetlen és két vesztes mérkőzésük volt. Gólarányuk: 170:32. A góllövőlistát Lantos László és Zsáki Mátyás vezeti 47, illetve 36 góllal.

A pusztadobosi úttörők március 31-én játszották le az első PLK-mérkőzésüket. Azóta összesen negyvennégy mérkőzésről küldtek már jelentést. Edzőjük Asztalos János, régi csapatvezető, aki a sportot és az úttörőket egyaránt szereti. Csapatuk neve „Pusztai Karaván”. A Pajtás Kupa-mérkőzésekben eddig nem voltak járatosak, de a góllövésben igen. Nevükkel — remélhetőleg gyakran találkozunk még.

A PLK Bizottsága már meghatározta a területi döntők színhelyét. Pusztaszabolcson augusztus másodikán, harmadikán és negyedikén, Balassagyarmaton augusztus ötödikén, hatodikán, hetedikén, Cellőmőlkön augusztus nyolcadikán, kilencedikén, tizedikén lesznek a mérkőzések.

Lehetséges, hogy még egy negyedik területet is kijelölnek.

PAJTÁS

LABDARÚGÓ KUPA HÍREK

országos döntő augusztus 20-án lesz. Jelentkezéseket július 25-ig fogad el a PLK bizottság.

A PLK mérkőzésekről még mindig érkeznek az újabb jelentkezések. Híreink összeállítása idején a ranglista a következőképp alakult:

1. Taksony SC 67 mérkőzéssel,
2. Szombathely Szavaria 64 mérkőzés,
3. Pusztaszabolcs „Pusztai Karaván” 44 mérkőzés,
4. Tiszakécske Tisza SC 40 mérkőzés,
5. Debrecen Városi Sportiskola 38 mérkőzés,
6. Szeged UNITED 37 mérkőzés,
7. Fót-Kisalag „Kisalagi Lendület” 31 mérkőzés,
8. Kalocsa VTSK 31 mérkőzés,
9. Jászárokszállás „Spartacus” 27 mérkőzés.

A csapatokat úgy osztják be, hogy amennyire csak lehetséges ne hosszadalmas és fáradtságos utazással közelítsék meg a kijelölt helyeket. A résztvevőket egyébként a hónap végén értesítik.

A tervek szerint az

apukák paszírozzák át magukat a kissé szűknek bizonyuló karikán...

— Igyekezz, anyu! — biztatja egy szöke üstökű fiú tétovázó „csapattársát”, majd elnyomja szavait a szurkolótábor hajrája, melyet síp-dob-nádihegedű koncert fokoz.

Lelkesedés, harsogó jókedv közepette peregnék a versenyszámok: zsákfutás, labdavezetés hokibotól, slalompályán, medicinlabda gurítás, hordágyas váltófutás, kuglidobás, gúladöntés, bukfenec minden mennyiségben — és így tovább.

Győztes a Szilágyi utcai iskola csapata. És valamennyi résztvevő. Ahogy Tarnai Gáborné az egyik csapat anyukája megfogalmazta: „Ötödikek letünk, de érdemes volt pályára lépünk: sokat mozgottunk, tanultunk, kellemesen szórakoztunk, és nagyon-nagyon jó volt egyugyanazon cipőben, közösen versenyeznünk saját gyerekeinkkel. Elképzelni sem tudok érdekesebb családi programot magunknak!”

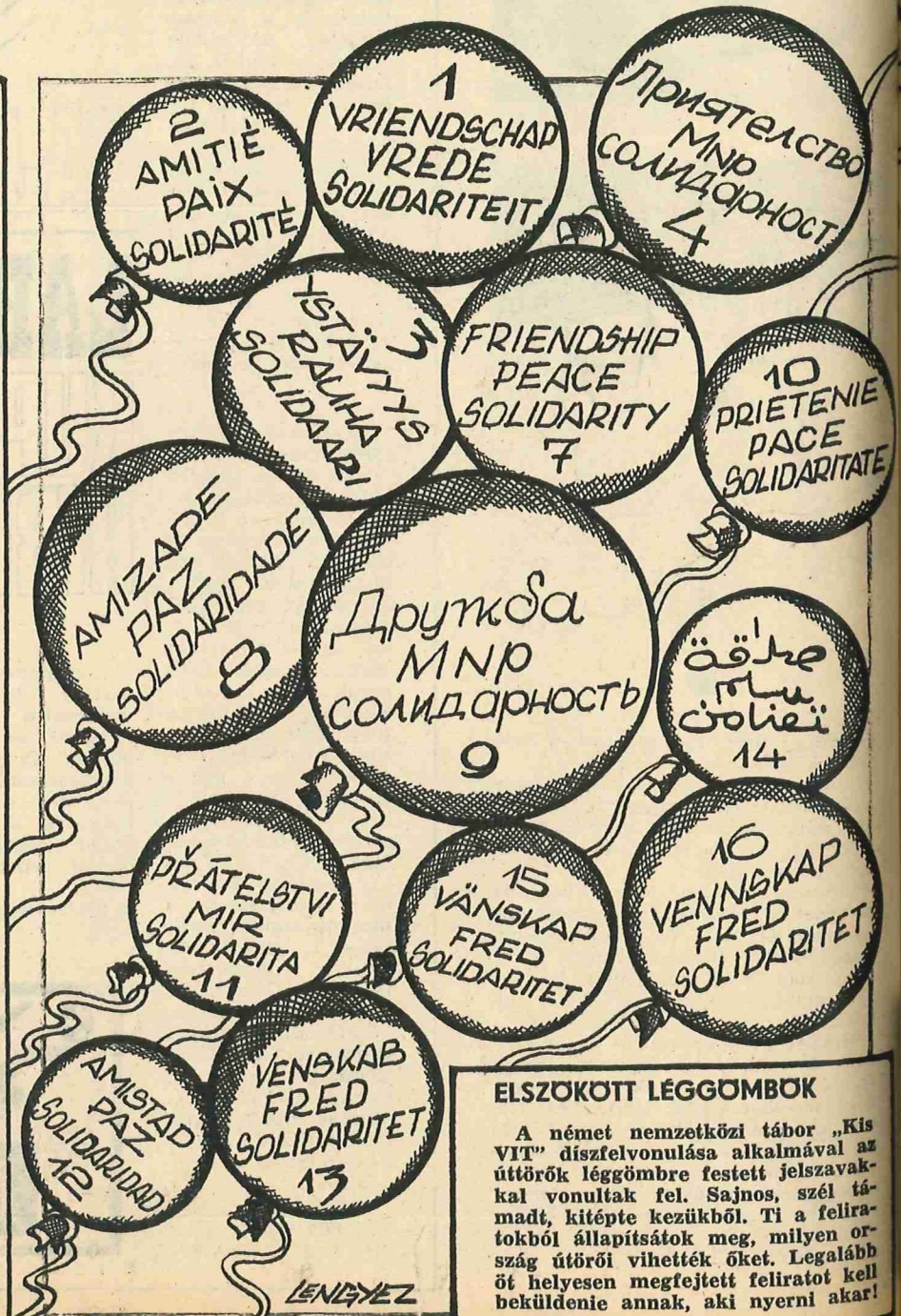
T. Gy.

CSUPA VIT

A földgolyó minden részéről összeseregülő fiatalok eszmei célkitűzése a X. Berlińi VIT-en: a világ ifjúságának összefogása az antiimperialista szolidaritás jegyében; az, hogy a világon örökre meghonosodjék a béke, a népek összefogása és barátsága!

Itt a X. Világifjúsági Találkozó! Ezúttal valamennyi rejtvényünk valamiféle kapcsolatban áll a VIT-tel. Könnyebb és nehezebb rejtvény egyaránt megtalálható. Aki bármelyik rejtvényünket megfejti, már részt vesz a jutalomsorsolásban. Beküldési határidő: 1973. augusztus 5. Csak a levelezőlapokon beküldött megfejtések vesznek részt a jutalomsorsolásban.

EAK	
Bulgária	
Dánia	
Anglia	
Finnország	
Franciaország	
NDK	
Hollandia	
Norvégia	
Lengyelország	
Portugália	
Románia	
Szovjetunió	
Svédország	
Spanyolország	
Csehszlovákia	
Magyarország	

ELSZOKOTT LÉGGOMBOK

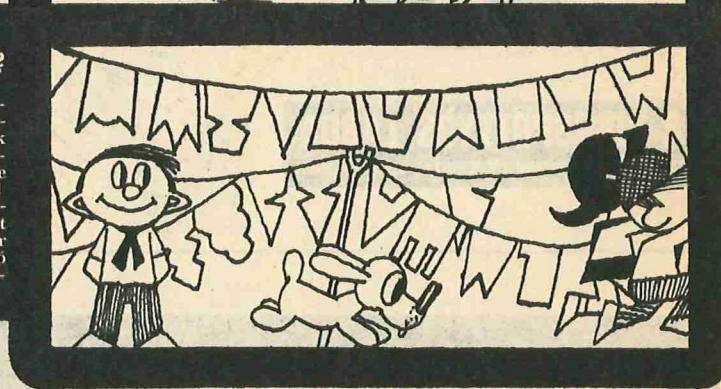
A német nemzetközi tábor „Kis VIT” díszfelvonulása alkalmával az úttörők léggömbre festett jelszavakkal vonultak fel. Sajnos, szél támadt, kitépte kezükből. Ti a feliratokból állapítsátok meg, milyen ország úttörői vihették őket. Legalább öt helyesen megfejtett feliratot kell beküldenie annak, aki nyerni akar!

LEVELEZ

JÓ MEGFIGYELŐ VAGY?

Három NDK-beli úttörő készülődik a X. Világifjúsági Találkozóra. Az első képen látható zászlók közül kiválasztanak egy-egy kedvükre valót. Hasonlítsátok össze a bal oldali képet a jobb oldalival és „némi” keresgélés után megállapíthatjátok: melyik kis zászlót vitték magukkal az Alexander Platz-ra? Melyik három zászló hiányzik a második rajz zsinórjáról?

MEGFEJTÉS – AZ ABLAKBAN!

Figyelem! Újfajta rejtvényvel ismertettünk meg benneteket! Huszonket, csupa b betűvel kezdődő, öt betűből álló fogalmat kell a kockákba beírnotok, valamennyit felülről lefelé. Az ablakokba kerülő betűket balról jobbra összeolvasva kapjátok meg a rejtvény megfejtését.

FÜGGŐLEGES: 1. Egy szöget..... 2. Vak — németül. 3. Bevezett angol fiúnév. 4. A beállós..... 5. Szarvas..... 6. Finom péksütemény. 7. Szendvicsot, üditőtíalt vásárolhatunk benne. 8. Kiváló birközönk vezetőkéneve. Tavaly bronzérmét nyert Münchenben. 9. Medve mondja. 10. Náthás Mihályka. 11. Nagyszerű! Eljen! 12. Csomóra köt. 13. Villanólámpa fele; vaku..... 14. Megver, bottal. 15. Apu mondja így a kártyát. 16. Az állatvilág abszolút ugrobajnoka. 17. Idegen leánynev. 18. Jobbra — 19. Szépeket mond. 20. Majdnem mosópor. 21. Sűrű eserje. 22. Híres magyar író vezetőkéneve.

MINI-TOTÓ

A Német Demokratikus Köztársaság gazdaságának és iparának fejlődése ugyanúgy elképzelhetetlen a Szovjetunió önzetlen, baráti segítségével nélkül, mint a többi szocialista országé. Rejtvényünk öt kérdésében szó lesz szovjet vonatkozásokról. Nem túl könnyű, de nem is túl nehéz a megfejtés, hiszen mindannyian olvastok újságot, néztek tévét.

1. Az NDK melyik városában épült fel szovjet segítséggel az első atomerőmű?
a) FELDBERG? b) RHEINSDORF? c) RHEINBERG?

2. Az NDK is részt vesz a világűr békés felkutatásában. Milyen rakéta volt ez?
a) INTERKÖZMOSZ? b) SZOJUZ? c) VOSZTOK?

3. A szocialista országokat óriási olajvezeték-hálózat köti össze. Mi a neve?
a) BÉKE? b) BARÁTSÁG? c) ÖSSZEFOGÁS?

4. Melyik szovjet városban áll a világűr meghódításában élenjáró szovjet űrrepülőek emlékműve?
a) MOSZKVA? b) KIEV? c) JEREVÁN?

5. Melyik NDK-városban áll a II. világháború legnagyobb szovjet katonai emlékműve?
a) ROSTOCK? b) DREZDA? c) BERLIN?

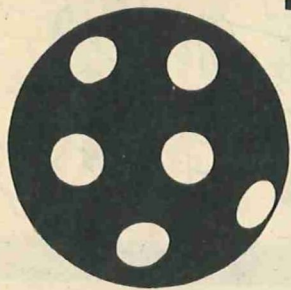
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B

MEGFEJTÉSEK (jún. 27.)

MIT NEM TENNÉL A MENTŐDOBOZBA? Orvosi műtét kés, injekciós tű, fenoldozószék. — MIT VINNÉL MAGADDAL A TÁBORBA? Játékmackó, ruhafogas. — MI AZ, AMI BALESETVESZÉLYES? Gereblye. — MIÉRT TILOS ÉS VESZÉLYES ITT A FÜRDES? Nincs kibólyázva, hogy kijelölt fürdőterület, hiányzik a mentőcsónak, mentőöv. — MI A KÖZÖS ÉRZEBEN? Balesetveszélyesek. — HÁNY PERCIG FEKETSZ A NAPON? 15. — RENDEZD SORBA A KÉPEKET: 3, 1, 2, 5, 4.

NYERTESEK: Szijj Zsuzsanna, Mezölak; Haramia Edit, Kőszeg; Fricz János, Diósjenő; Kövári Edit, Gyula; Rác Gizella, Fót; Fodor Mária, Körösladány; Bana Veronika, Bánhalma; Hampl Marton, Vissgrád; Lipták Éva, Miskolc; Pfeifer József, Baracs; Szikszay Gyula, Nyírbogdány; Solti István, Tatabánya; Szabó Ildikó, Káloz; Bokros István, Csepelharaszt; Czifra Éva, Rákócziújfalu; Huszár Csilla, Nagymagocs; Fridel Mária, Ziliz; Kiss Magda, Vajszló; Kovács Adél, Káloz.

Bemutató: július 25.

A PIROSPÖTTYÖS LABDA

SZÍRES MAGYAR RÖVIDFILM SOROZAT GYERMEKEKNEK

PÁLYAVÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓ

Érdekes és szép szakmák sajátíthatók el az IKARUS KAROSSZERIA ÉS JÁRMŰGYÁRBAN.

A beiskolázás budapesti és gödöllői szakmusképző intézetekben történik.

TANULHATÓ SZAKMÁK: ESZTERGÁLYOS, HEGESZTŐ ÉS FÉNYEZŐ

A szakmusképzés vállalatunknál jól felszerelt, korszerű tanműhelyben történik. A végzős szakmukástanulók az utolsó félévben különböző üzemekbe ki-

helyezve, teljesítménybérben dolgoznak.

Ösztöndíjat adunk, melynek mértéke – esztergályosoknál 400,- Ft/hó – többi szakmákban 250,- Ft/hó

A tanulóknak vállalati társadalmi Esztergályosoknál és hegesztők-nél KOLLEGIUMI ELHELYEZÉST BIZTOSÍTUNK.

Jelentkezés és felvilágosítás: IKARUS KAROSSZERIA ÉS JÁRMŰGYÁR Bp. XVI., Mátyásföld, Margit u. 2. Szakmusképző üzem.

IPARI TANULÓKAT
FELVESZÜNK

FONÓ-SZÖVŐ SZAKMÁRA

Jelentkezhet minden 14. életévét betöltött általános iskolai végzettséggel rendelkező fiatal.

Juttatások: különféle pótlék, vidékieknek havi 300,- Ft. Társadalmi ösztöndíj helybeli lakosoknak havi 250,- Ft. Havi 90,- Ft-ért reggeli, ebéd, vacsora, munkaszüneti napokon is. Ingyen tankönyv és munkaruha.

Elhelyezkedés díjmentesen a gyár munkásszállásán!

Kezdő tanulóbér 350,- Ft, amely az előmeneteltől függően emelkedik. Felszabaddulás utáni bér havi 1800,- forinttól 2000 forintig. Be-gyakorolt szakmukásaink 2200-2800 forintot keresnek.

Jelentkezni lehet: bármely munkanapon 7-1/24-ig.

Levélre részletes tájékozta-tást küldünk. A gyár címe: PNYV Magyar Pamutipar, Személyzeti Oktatási Osz-tálya, Budapest VI., Erkel u. 30.

EGY KIS

NYELVÉSZKIEDÉS

Mindez egy régi VIT-en történt, amikor még a világ is sokkal fiatalabb volt.

Jutott egy kis szabad idő, hát Koller Jóskával betértünk a városba. Néztük a kirakatokat, meg a lányokat. Aztán egyszerre megtorpantunk. Kis háromszögletes téren egy fekete fiú énekelt. Jó kétméteres termet, fehér leplekbe bugyolálta magát, a fején kis fehér sapka.

— Kéne keresni egy tolmácsot — mondtam. — Jó lenne megkérdezni honnét jött?

A következő pillanatban szinte vezényszóra ámultunk.

— Minek ahhó' tolmács? — szölt. — En is mögmondhatom. Hát Nigéribó'...

Leültünk mellé a járda szélére, ennek a végére kellett járni. A fekete fiú — Jagoro Niandikának hívták — Moszkvában járt egyetemre. Ott aztán szegedi fiú lett a padtársa.

— Jó fej vót! — mondta Jagoro. — Mán előre dörgölte a kezit, hogy tőlem bizonyosan mögtanulhat franciául. De aztán négy évig alig jutottam szóhoz, mert hogy be nem állt a szája. A végén ő nem tanult mög franciául, én viszont mögtanultam magyarul.

A különös történetet elmeséltük a szálláson. Ettől a pillanattól fogva különös vetélkedő indult. Mindenki kutya kötelességének érezte, hogy legalább egy ilyesfajta sztorira szert tegyen. Minél fantasztikusabb, annál jobb.

— Oriási! Oriási! — robbant be egyik este Kalkusz Pityu.

— Találkoztam egy hindu gyerekekkel. Úgy beszél magyarul, mint te vagy én. Madártant tanul az egyetemen és kénytelen töviről hegyre elsajátítani a magyar nyelvet, hogy megértse a madarak beszédét.

— Hogy van ez, Kalkusz? — kérdezte gyanakvó arccal Joó Géza, aki erős ember volt. — Szóval a madarak magyarul beszélnek?

— Világos — kiáltotta Pityu. — Miért, szerinted milyen nyelven van az, hogy kakukk, meg kukuriká?

Másnap este Kornidesz Cini vágatott be lelkendezve.

— Nem fogjátok elhinni! — kiáltotta. — Minden idők legcsodálatosabb brazil kislányával találkoztam. Maria Ferreira da Silva. A bőre tejeskává, a szeme feketekává, a haja csokoládékává és úgy beszél magyarul, mint egy vízfolyás. Egy órát beszélgettünk egy kis padon.

— Igazán? — kérdeztük összekacsintva. — Na mesélj.

— Nem fogjátok elhinni! — ismételte. — Maria Ferreira da Silva kitűnő vítorlázórepülő. Egy ízben kényszerleszállást kellett végrehajtania az őserdő kellős közepén. Gyalog indult el, hogy segítséget szerezzen s egyszer csak megbotlott valamiben. Egy régi, besüppedt, mohos sírkő volt, amelyen legnagyobb meglepetésére a saját nevét fedezte fel. „Itt Nyugszik Maria Ferreira da

Silva, élt tizenyolc évet.” És aztán ott volt apróra az egész élet-rajza, hogy Rióban született, apja matróz, a kedves mama pedig óvónéni. Orákba telt, amíg Maria rájött, hogy az ügy merőben valószínűtlen és csak felzaklatott képzelete űz vele tréfákat. De addigra már történetesen megtanult magyarul.

— Cini — mondtuk többen. — Jobb, ha most lefekszel és beveszel egy stanecli aszpirint.

— Mondtam, hogy nem fogjátok elhinni — szívoskodott. — Pedig bizonyítékom is van! Bár-mikor meg tudom mutatni — a kis padot, ahol beszélgettünk...

Harmadiknak Sass Jenő következett.

— Csak egy teljesen szimpla történettel szolgálhatok — mondta. — Egy celebeszi sráccal találkoztam, a neve Ben Waikiki. Most fordítja celebeszi nyelvre az ómagyar Mária-siralmat.

— Tudniillik az úgy volt — mondta Sass —, hogy Bent felvették a göteborgi egyetemre. Na most odahaza, Celebeszben bement a könyvtárba és kért egy svéd nyelvtant, hogy ne álljon teljesen süketen, ha Göteborgba érkezik. Aztán a könyvtáros véletlenül egy magyar nyelvkönyvet nyomott a kezébe.

— Alljon meg a menet — kiáltotta Joó Géza, aki erős ember volt. — Hogyan történhetett ilyen tévedés?

— Nagyon egyszerű — mondta Sass. — A könyvtáros analfabéta kisfia adta a könyvet.

Az utolsó történetet én meséltém el. Már itthon.

Tudniillik indulásra készen ültünk a vonatban, amikor a vágányok mellett végigrohant egy vöröshajú srác.

— Ti magyarok vagytok? — lihegte angolul és tolmács útján. — Hetek óta keresek egy magyart, aki megmondaná végre, hogy mit jelent a nevem.

Felnyújtott egy névjegyet az ablakba. A jókora kartonon ez állt: „Lovag benyővári alsó és felsődabasi Hörtölöndi Félix Frigyes Mária”.

— A te őseid talán magyar földbirtokosok voltak? — hülledtem.

— Dehogyan! A nagyapám ezerkilencszázban vándorolt Irországból Amerikába. A neve John O'Brien. Az apámat is úgy hívják.

— Hát akkor?

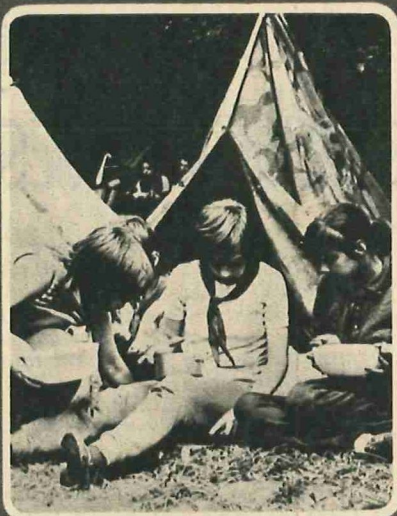
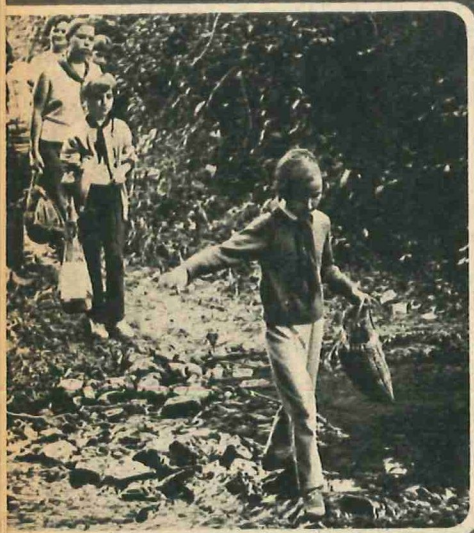
— Anyám olvasott valami buta regényt a harmincas években. Ott látta ezt a nevet. Nagyon megtetszett neki. Mondjátok meg végre, hogy mit jelent.

— Na idehallgas — kezdtem. — Szórol szóra lefordítva ez annyit jelent, hogy...

De akkor már villant a tárcsa és a vonat elindult.

PETERDI PAL

KALAND ÉS PRÓBA

A budapesti 5336 sz. Bogdányfő Odön csapat úttörői az ország „tetején” jártak. Merész vállalkozásuk során bekalandozták a Mátra erdőrengetegét, rejtelmes ösvények, sziklák titkaival ismerkedtek, megáradt patakokon keltek át, és megmászták hazánk legmagasabb hegyét a felhőkkel kacérkodó Kékes csúcsát.

A tiznapos portya az erdő, az állóképesség és a találékonyság próbája volt. A WINNETOU, a Szabadság, a Mókus, a Gyöngyvirág őrskörei izgalmas akadályokon verekedték át magukat, a térképészet, a híradás, a túralebonyolítás, a sátorverés, a főzés tudományával ismerkedtek. És sokat játszottak, nagyokat nevettek – mondta Csik Béla csapatvezető.

A kalandos próba izelítő, érdekes előjátéka volt az ősszel induló nagy akciónak, a „Nem térkép e táj” expedíciónak.